UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

18 ЛЮТОГО 1971
Число № 7
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
February 18, 1971

КОНСТИТУЦІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗГІДНЮЄ БАГАТО СПРАВ

Конференція прем'єрів 10 канадських провінцій з прем'єром П. Трюдо, яка закінчилася у вівторок, 10 лютого, узгіднила багато справ у зв'язку зі зміною канадської конституції, хоч до повної згоди в усіх спірних питаннях ще дуже далеко.

З деякими застереженнями та змінами прем'єри погодилися на такі речі: доповнення нової конституції деякими правами для канадців, якими вони вже в практиці користуються, а які не вписані в конституцію. Сюди належать, м. ін., загальне виборче право та обов'язок урядів переводити демократичні вибори бодай раз на 5 років; свобода совісти та релігії; право мати та свобідно висловлювати свій погляд на різні справи; право організувати товариства та відбувати мирні сходини.

В новій конституції буде забезпечене право користування обома офіційними мовами: англійською та французькою в цілій Канаді, як теж право виховувати дітей у цілій Канаді в одній з тих мов. Практично права французької мови вже частинно забезпечені в деяких провінціях, поза Квебеком, але того нема в конституції.

Квебекський прем'єр А. Бурасса на конференції погодився на таке зформулювання мовних прав, але тепер є деякі голоси з Квебеку, що та провінція не погодиться, щоб в Квебеку діти могли навчатися в школах англійською мовою.

Найвищий суд Канади буде визнаний у новій конституції найвищим судом країни, замість кол. суду, що урядував у Англії. Провінції матимуть право голосу при іменуванні суддів федеральним урядом.

Нова конституція визнає, що деякі канадські провінції мають свої властивості; федеральний та провінційні уряди зобов'язують ті властивості шанувати. Йдеться тут головно про провінцію Квебек.

Федеральний уряд буде правильно відбувати конференції з провінційними прем'єрами та узгіднювати з ними федеральну політику.

Мова тексту конституції буде змодернізована так, щоб була зрозуміла для всіх та виключала якінебудь неясності та непорозуміння.

Конституційна конференція не дійшла до порозуміння в двох справах. Федеральний уряд не хоче ніяк погодитися, щоб провінційний квебекський уряд виплачував сам допомоги суспільної опіки: пенсії для старших, допомогу на діти тощо, які тепер виплачує федеральний уряд. Квебекський прем'єр ніяк не хотів від того домагання відступити, і цю справу залишено не поладнаною.

Прем'єри не могли теж узгіднити, яким способом зміна конституції має бути затверджена. Висунено кілька різних проектів, які включали крім федерального парляменту, теж схвалення провінційними леґіслятурами, але з уваги на те, що не в всіх провінціях живе однакова кількість населення, не знайдено форми, яка забезпечила б пропорційно рівний голос усім провінціям.

Узгіднені пропозиції будуть обговорені ще урядами та леґіслятурами поодиноких провінцій, й остаточний проєкт змін буде обговорюваний на черговій конференції прем'єрів, що відбудеться в червні у Вікторії, Бр. К.

В Едмонтоні вмер проф. Ор. Старчук

В Едмонтоні в неділю, 14 лютого помер нагло професор української та російської мови в Албертському університеті д-р Орест Старчук. Покійний народився 6 листопада 1915 р. в Чернівцях, на Буковині. До Канади прибув 1948 р. В Едмонтоні він започаткував навчання української мови в Албертському університеті, де призбирав чималу українську бібліотеку.

Покійний залишив дружину та сина й дочку, обоє одружені.

Похорон покійного відбувся в середу, 17 лютого з української греко-православної катедри св. Івана на український цвинтар св. Михайла.

Передвиборча сесія

ПРОГРАМА НАРАД ЛЕҐІСЛЯТУРИ ДЛЯ З'ЄДНАННЯ ВИБОРЧИХ ГОЛОСІВ

Албертський губернатор Ґрент МекЮен в четвер, 11 лютого відкрив чергову сесію провінційної леґіслятури. Його тронова промова, що є програмою нарад леґіслятури, стояла під знаком виборів до леґіслятури, що мають відбутися цього року. Тому в програмі албертського уряду є багато речей, які повинні подобатися всім мешканцям Алберти.

На перший плян висувається боротьба з безробіттям, за тим йде прослідження і зміна системи поділу провінційних податків між провінційним урядом та муніципалами, зниження законного віку з 21 років до 18 і вможливлення всім 18-річним албертцям брати участь у виборах та користати з усіх прав, що прислугують дорослим. А вкінці, боротьба з заничищенням води й повітря.

Для зменшення безробіття уряд плянує допомагати розбудовувати існуючі та основувати нові промислові та виробничі підприємства, щоб знайти можливість праці для багатьох безробітних. Боротьбу із занечищенням вестиме окреме нове провінційне міністерство за допомогою нових законів, що їх ухвалять на теперішній сесії леґіслятури.

Леґіслятура має ухвалити теж примусову асекурацію автомобілів, яку переводитимуть приватні асекураційні компанії. Заповіджене давно міністерство суспільного розвитку і здоров'я буде оформлене законно ухвалою леґіслятури. До нього належатиме теж справа опіки й нагляду над молодими законопорушниками та впровадження їх назад у нормальне життя.

Провінційні судді („маджістрейтс") у правах та незалежності від якихнебудь впливів будуть зрівняні із суддями, іменованими федеральним урядом.

Окрема комісія має опрацювати одностайний поліційний закон, залишаючи при тому повну автономію муніципальним урядам.

Для справ албертських північних територій буде сворена окрема комісія, яка буде постійно інформувати уряд про розвиток та стан тих територій. Нове бюро буде вдержувати зв'язки із федеральним урядом в Оттаві.

На вимогу різних жіночих організацій, леґіслятура змінить відповідний закон, так що жінки будуть вповні рівноправні з чоловіками і вповні відповідальні.

Всі заповіджені проєкти законів мусять пройти через наради леґіслятури й бути схвалені. Але уряд має таку велику більшість у леґіслятурі, що нема небезпеки, що котрийсь проєкт закону буде відповідальний.

Безробіття зростає

При кінці січня в Канаді було 668,000 безробітних, найбільше число від 1969 р. Від половини грудня до кінця січня число безробітних збільшилося на 130,000 осіб.

В січні 1961 р. було безробітних ще більше: понад 700,000 осіб. Зріст безробіття турбує не лише федеральний парлямент, в якому вже кілька разів опозиційні посли атакували уряд, що нічого не робить, щоб зменшити безробіття, але й провінційні уряди, які теж шукають доріг знайти для безробітних працю.

Королівські комісії — коштовна справа

Від 1964 р. досі уряд створив 17 королівських комісій для прослідження різних справ. Ті комісії коштували досі бл. п'ять і пів мільйона долярів. Не включена в тому рахункові королівська комісія для справ двокультурности та двомовности, створена в 1963 р. Вона закінчить свою діяльність формально цього року, і її кошт сягатиме близько 9 мільйонів долярів.

До того треба ще дочислити один мільйон долярів, які виплачено до кінця листопада 1970 р. на комісію для прослідження шкідливости та вжитку наркотик.

Тепер діють ще чотири королівські комісії. Їх діяльність буде закінчена при кінці березня ц. р.

Банк обнизив відсотки

Державний банк Канади обнизив відсотки від позичок, уділюваних чартерованим банкам з 6% до 5¾%. Знижка відсотків є наслідком знижки відсотків в сусідних державах, передусім у ЗДА. Одначе ця знижка не означає, що чартеровані банки обміжать відсотків від позичок. Знижка є радше лише мірилом, що банки можуть тепер легше давати позички на будову домів, розбудову підприємств ітд.

Новий провідник урядової партії в Онтаріо

У Торонті відбулися вибори нового провідника теперішньої урядової консервативної партії, бо теперішній провідник, онтарійський прем'єр Дж. Робартс зрезиґнував зі свого провідництва. Після 11 годин наради та п'ятьох голосувань, 1700 делегатів вибрали новим провідником партії 41-річного теперішнього міністра освіти В. Дейвіса.

Дейвіс заповів, що буде продовжувати політику свого попередника та буде ставити загально канадську єдність вище від провінційних малих справ.

Уряд хоче комасувати фарми

Федеральний міністер рільництва Г. Олсон заявив у парляменті, що уряд виготовив плян комасації малих фарм у більші господарські одиниці. Невиплатність господарки на багатьох малих фармах походить з того, що мала фарма вимагає відносно великого вкладу гроша й труду, а дає непропорційно малий прибуток. Через те більшість дрібних фармарів є в постійних фінансових клопотах.

Щоб тому запобігти, федеральний уряд виготовив плян злуки малих фармів у більші, що буде переводитися при допомозі федерального та провінційних урядів. На ту ціль федеральний уряд призначив на 1971 рік 10 мільйонів долярів.

Прем'єр П. Трюдо вже написав відповідного листа з пропозиціями до провінційних міністрів рільництва й жде на їхню відповідь.

Відповідаючи на напади опозиційних послів на уряд за те, що він нічого не зробив, щоб поправити положення фармарів, Олсон сказав, що федеральний уряд виплатив у різній формі 200 мільйонів долярів фармерам.

Крімб того, уряд робить всякі можливі старання, щоб знайти покупців на канадське збіжжя.

Ближчих подробиць про плян комасації малих фармів Олсон не виявив, бо уряд хоче знати, яке становище займуть до того провінційні уряди.

Провінційні податки в Бр. К.

Провінційний уряд Британської Колюмбії впровадив податок на пальне (газоліну), папіроски та готелеві кімнати. Від 1 квітня за всі готелеві й мотелеві кімнати треба буде платити 5% податку, від пального вже відтепер два центи від гальона і 5 центів від пачки папіросок.

Погодилися не занечищувати морів

62 держави, включно із ЗДА, СССР та Канадою, підписали умову, яка забороняє викидати атомову зброю та атомові відпадки на дно моря. І совєтський прем'єр А. Косиґін, й американський президент Р. Ніксон, з нагоди підписання вищезгаданої умови, висловили надію, що між СССР та ЗДА дійде до заключення умови про обмеження атомових зброєнь. Покищо дворічні переговори між представниками СССР та ЗДА, які відбувалися в столиці Фінляндії Гельсінкі, а відтак у Відні, не дали ніяких вислідів. Переговори мають продовжуватися дальше знову в Гельсінкі.

Збанкрутувала фабрика моторів Роллс-Ройс

Найбільша англійська фабрика моторів та вибагливих автомобілів Роллс-Ройс попала у важкі фінансові трудноші, й держава ухвалила знаціоналізувати її. Фабрика Роллс-Ройс виробляє мотори для авт, літаків, суден, ракет, залізничих льокомотив тощо, якими користуються в понад 100 країнах світу.

В фабриках Роллс-Ройс працює понад 80,000 робітників.

Фінансові труднощі фабрики сталося наслідком неекономічного обчислення коштів будови моторів для нових американських 256-особових пасажирських літаків Л-1011. Англійська фабрика зобовязалася збудувати 540 моторів до літаків за ціну 156 мільйонів долярів. Підвишка цін на матеріяли та зріст заробітних платень, а частинно теж й хибне обчислення, стали причиною, що кошти будови моторів зріс непомірно, й Роллс-Ройс мусів би втратити 456 мільйонів долярів при будові моторів, які, під загрозою дуже високої домовленої кари, мусить виготовити.

Переговори керівництва Роллс-Ройс з фабрикою літаків Локгед не дали ніякого висліду; ні до чого не довела й інтервенція англійського уряду в президента ЗДА Р. Ніксона.

Тому, що керівництво Роллс-Ройс плянувало проголосити банкрутство, англійський уряд порішив перебрати фабрику моторів на власність держави, залишаючи за керівництвом фабрики лише виріб автомобілів та моторів на оливу.

Справи будови моторів до американських літаків, яка спричинила майже повне банкрутство фабрики, ще досі не поладнано.

ПІСЛЯ ЗЕМЛЕТРУСУ В КАЛІФОРНІЇ: єдина свобідна дорога з Лос Анджелес на північ повна автомобілів, в яких мешканці виїздять у безпечніші околиці.

Коротκі вістки

• **У Канаді появляється** понад 200 різних періодичних та неперіодичних публікацій (газет, журналів ітд) в 32-ох різних мовах, крім французької та англійської. Українською мовою появляється 41 публікації.

• **Канадське повітряна** лінія «Ер Кенада» дістала вже перший великий літак «Боінг-747». В літаку може вигідно подорожувати 365 пасажирів, а обслугуватимуть їх 2 стюардес та дві медсестри. Другий літак того самого типу «Ер Кенада» дістане в березні, а третій у травні.

• **У Монреалі** та околиці цього року впало 92 цалі снігу, найбільше за минулих 30 років. Кошта усування снігу в Монреалі дійдуть до кінця зими до 11 мільйонів долярів.

• **В минулому році** звільнено з канадських тюрем 5,810 в'язнів «на слово» (парол), на 21% більше, як попереднього року. Від 1959 р. лише 11.6% звільнених на слово в'язнів помандрувало назад до тюрми за передчасне порушення закону.

• **В Онтаріо** фармери, які вирощують тютюн, почали самі виробляти папіроски. Ці папіроски «Вагабунд» вже є в продажу. То перший випадок у Канаді, що папіроски випускає на ринок спілка годівельників тютюну.

• **Монреальський** суд засудив на 12 років тюрми квебекського сепаратиста, члена Квебекськог офронту визволення ФЛК П. Демера за 13 грабункових нападів. Зрабовані гроші Демер передавав організації ФЛК.

• **Канадська асекураційна** компанія «Кровн лайф» стратила в 1970 р. понад два й пів мільйоні вдолярів. В 1969 р. компанія заробила понад два мільйони.

• **В 1970 р.** вмерло більше людей, як звичайно, й тому компанія мусіла виплатити більше грошей за обезпечення.

• **Федеральне міністерство** риболовлі дозволило вбити цього року 245,000 тюленів («сілс»). З того мають право вбити 100,000 канадські мисливці, 100,000 норвезькі, а 45,000 мешканці надморських околиць, де живуть тюлені.

• **СССР купив в Австралії** 50,000 тонн м'яса, яке має бути доставлене протягом восьми місяців цього року.

• **30 мільйонів у видатках** передбачено в бюджеті Юкону на 1971, 72 рік. З того три мільйони буде коштувати вдержання 600-милевого шляху на Аляску, який переходить через Юкон.

• **Прем'єр Ізраїлю** Гольда Меїр заявила, що Ізраїль погодиться й навіть допоможе Єгиптові відкрити Суезький канал для міжнародної плавби, одначе своїх вояків з узбережжя каналу забере аж після заключення миру з Єгиптом.

• **П'ять молодих поляків** змовлялися захопити польський літак і примусити його летіти до Данії; суд у Варшаві засудив на три роки тюрми кожного.

• **Американське летунство,** яке допомагає південнов'єтнамським воякам воювати з північнов'єтнамськими вояками в Ляосі, втратило протягом п'яти днів 20 літаків, у тому один бомбовик та один великий вантажний літак.

• **Південний В'єтнам** має тепер під зброєю 1,100,000 вояків, тобто 11% всього населення. Південнов'єтнамське військове літунство є сьомим по величині в цілому світі.

• **ЗДА відклали** на кілька років проєкт будового нового бомбовика «Б-1,» що мав би летіти зі скорістю 1,400 миль на годину й міг би долетіти до центральної частини СССР й повернутися назад без набору пального по дорозі.

• **Шкоди, що їх учинив** недавній землетрус у Каліфорнії, сягають одного мільярда долярів. Досі віднайдено 60 вбитих. Понад 1,000 осіб є поранених. Евакуване населення вже повернулося до своїх домів, бо, покищо, нема загрози нового землетрусу.

• **Американська воєнна** флота хоче викинути в море 50,000 тонн різної застарілої зброї: бомб, ракет та різних стрілен. Покищо американський уряд ще не дав дозволу, бо боїться, що та зброя може затруїти морську воду.

• **У південноамериканській** державі Колюмбії їхало 70 селян у вантажному авті. Авто в'їхало на міст, який під ним завалився, і 42 особи згинули в хвилях ріки.

• **41-річну мадярську працівничку** в радієвій станції М. Керені засудив мадярський суд на сім років тюрми за шпигунство в користь Західної Німеччини.

• **Землетрус в італійській** провінції Тоскенії знищив багато історичних пам'яток. Згинуло 18 осіб, а 120 було поранено.

• **Швайцарські** чоловіки схвалили в загальному голосуванні дати жінкам право участи у виборах до парляменту. Досі швайцарські жінки не мали права ні голосувати, ні кандидувати на послів.

• **У Західній Німеччині** вилетів з рейок міжнародний поспішний поїзд. У катастрофі згинуло 30 осіб.

Лист з табору до през. Ніксона

Президент ЗДА Р. Ніксон дістав листа від совєтського в'язня з табору суворого режиму з Патми, що лежить 200 миль на північний схід від Москви. Автор листа Юрій Александрович Хромцов або інакше Ф. Ватсон.

Хромцов приїхав після війни як імігрант до ЗДА, дістав тут американське громадянство, а після того погодився працювати для американської розвідки. Хромцова вислали з певними дорученнями до СССР, де його арештували й засудили на 25 років важких робіт. Із того Хромцов уже відбув 17 років. В своєму листі, який перевезено тайком з СССР до ЗДА, Хромцов просить Ніксона, щоб він вставився за ним у совєтської влади та домігся його звільнення. Хромцов нарікає, що, крім суворого режиму та важкої праці, йому ще докучає рана від пострілу в часі його арештування.

Лист Хромцова із Патми дійшов до Ніксона після сімох місяців. Деякі репортери питали урядників у Білому домі, що вони думають про цю справу. Урядники відповіли, що нічого не думають й нічого не можуть сказати про це.

Спізнені «Українські Вісті»

Останнє число, а й деякі передтим, спізнені наслідком неправильного діяння автоматичної преси. Ми поробили всі старання, щоб преса діяла справно й сподіваємося, що недомагання буде незабаром усунене.

Перепрошуємо наших Шановних Передплатників і Читачів за невигоду.

Видавництво „УВісті"

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

• Уряд СССР підвищив оплати за закордонні паспорти із 40 рублів на 400 рублів. Цю суму мусять платити ті совєтські громадяне, які хочуть виїхати за кордон.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.

John ROBERTS

10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC

Затверджений дентистичний механік

10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS

M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened; Straighten anything! Our jobs stand up!

You name it, we'll fix it for you, save you big money.

SYMONS METALWORKS

Rocanville, Saskatchewan
Since 1923

• Кордон Східної та Західної Німеччини відгороджений 5,250 милями колючого дроту, двома мільйонами міни та 424 вартовими вежами. Протягом 10 років на кордоні застрілено 86 осіб, що хотіли нелегально перейти до Західної Німеччини.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic

10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic

Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офіс: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ

428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ

ДЕНТИСТ

520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter

OPTOMETRISTS

790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.

Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина

окуліст-оптометрист

522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631

Екзамінує очі —
— Приписовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО

ОКУЛІСТИ

230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir

ОПТОМЕТРИСТ

401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон

Тел.: 422-2856

В Форт Саскачеван
кожної середи.

Тел.: 543-3464

• У місті Кишиневі в СССР арештовано перед кількома місяцями 60 жидівських університетських студентів та чотирьох урядників місцевого університету під зарітом хабарництва. Жидівські студенти мали підкупити університетських урядників. Вістку подали совєтські жиди, яка прибули до Ізраїля.

УСМІХНІТЬСЯ

Онук запитає дідуся:

— Діду, а ви були колись малим?

— Буя.

— І оце у вас за все життя тільки один зуб виріс?

* * *

Розмовляють чодовіки, сини яких учаться в інститутах.

— Мій Вася, — говорить один,

— як напише листа, то завжди мушу до словника заглядати.

— Ви щасливий, сусіде, — відповідає інший, — мій Петрусь як напише, то я мушу кожного разу до опадної каси заглядати.

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

- Екзамінує безплатно слух
- Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
- Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху звертіться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський

Лікар і хірург

303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.

Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович

Лікар і оператор

3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта

Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро

Оператор, спеціяліст нирокових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів

Тел. офіс: 488-9797
дому: 439-2408

116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник

F.R.C.P.(C)

Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.

215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta

Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко

Спеціяліст — оператор носа і залози (glands), від глухоти, недуг горла, дитинсилів, adenoids, сайнусис инці і кормового проводу

225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Тел.: офіс 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький

PHYSICIAN & SURGEON

603 TEGLER BLDG.

Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

SAVE $$$$

JASPER AUTO PARTS

Edmonton

SAVE UP TO 50%

Guaranteed Parts for ALL CARS & TRUCKS

PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

• Члени французької антикомуністичної орґанізації зруйнували в Парижі музей Леніна й опоганили могилу французького комуністичного діяча М. Тореза.

• У СССР замінено кару смерти 34-річному литовцеві В. Сімокайтіс, який хотів захопити літак, щоб втекти до Швеції. Йому дали 15 років примусової праці в таборі суворого режиму. В його оборону протестували, м.ін., литовці й українці в ЗДА.

• Совєтський письменник А. Солженіцин дав доручення, щоб признану йому нагороду Нобеля поклясти до банку на його ім'я.

Віктор Семенюк кандидує з партії СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ

Віктор Семенюк

Учитель гайскулу Віктор Семенюк старається дістати номінацію на посла до Албертської леґіслятури з виборчої округи Едмонтон-Норвуд. Послом з тої округи до Албертської леґіслятури є тепер п. В. Томин, який рішився більше не кандидувати.

В. Семенюк є одружений з Єлизаветою з роду Дацишин. Подружжя має четверо дітей.

Дата номінаційних зборів в Едмонтону-Норвуд ще не устійнена.

(огол)

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК

(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офіс 422-7656
дому 479-3480

$20,000 BINGO FEB. 24

Edmonton Gardens

Sponsored by Area Council 1 -- Northgate Lions

YOUR BEST PLACE TO SHOP

Word gets around. One homemaker tells another. That's how many of our customers first learned about the fine foods and wonderful savings at Safeway. If you have not yet checked, come see for yourself this week. We think you'll agree Safeway IS your BEST place to shop.

SAFEWAY

CANADA SAFEWAY LIMITED

Лише Оден День в Едмонтоні

неділя, 14 лютого

Фільм, виготовлений на основі поеми ШЕВЧЕНКА

"СОН"

Кольоровий фільм

AVENUE THEATRE
9030 - 118 Avenue Tel.: 477-3233
Edmonton, Alta

Двері відчинені: год. 1:30 попл.
Початок фільму: год. 2:00 і 4:00 пополдні

Вступ: дорослі $2; студенти до 18 років $1.50; діти нижче 12 років 75 центів

«РОДЕН І ЙОГО СУЧАСНИКИ»

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА, ЯКУ ВАРТО ОГЛЯНУТИ

Небагато українців відвідують постійно міську ґалерію, хоч вона вповні заслуговує на це. Чомусь у нас завелося, що тільки українські прізвища притягають масово нашу публіку, як це було, наприклад, з виставкою Курилика восени минулого року чи Архипенка в 1962 р. А виставок, які варто оглянути, буває в Едмонтоні більше. Одну з них відкрили минулого тижня. Це виставка скульптури під назвою «Роден і його сучасники».

На виставці є 43 різьби, в тому 28 геніяльного французького скульптора Огюста Родена (†1917). 15 експонатів є творами інших, здебільша французьких, мистців, як Майоль, Дом'є, Бурдель. Є теж дві скульптури знаменитого маляра-імпресіоніста Ренуара та одна жіноча голова відомого батька модернізму Пікасса.

Центральною фігурою виставки є модель пам'ятника Бальзака, що його Роден закомпонував дуже відважно, оригінально, справді по-геніяльному. Цей твір настільки випередив свою добу, що французька публіка, як і критика, не могли його сприняти, і відкриття пам'ятника Бальзака в Парижі викликало цілу бурю гарячих протестів

Подібна історія трапилася Роденові з його серією скульптур „Міщани з Кале", яку він виконав на замовлення міста Кале для прикраси ратуші.

Більшість його статуй відкинули, хоч сьогодні їх зачисляють до найкращих творів світової скульптури.

На виставці є три моделі з тієї серії. Вони, як і всі твори Родена, позначені великою динамікою та психологічним трактуванням постатей. Роден, цей неосвічений, фактично малограмотний геній, став творцем нової імпресіоністичної доби у скульптурі, що прийшла на зміну клясичній з її статичним спокоєм. (Пізніше, їй на зміну, прийшла доба, яку започаткував наш геній Архипенко).

Між виставленими творами Родена є кілька студій танцю зі знаменито схопленим та відданим рухом. Є теж дві скульптури людських рук. На одній з них дві руки шляхетної форми, зложені, як до молитви, піднесені вгору. На другій — одна могутня рука, з гачкувато зігненими пальцями, що ніби кігті хижака, готові схопити жертву. Обидві різьби мають дуже виразну, хоч контрастову, символіку та вимову.

З-поміж творів інших мистців звертає на себе увагу погруддя Верді, — праця скульптора Джеміто. З-під могутнього лоба, що на ньому видно творчу думку, дивляться живим поглядом очі, яких насправді немає. Є тільки заглибини, а в них відбивається світло і це створює враження погляду.

Крім Верді, є два Бетговени, долота Дурделя, маска і погруддя, з яких перша робить сильніше враження.

Є багато студій голови, зокрема жіночої, є теж кілька безголових торсо.

На тлі поважної, часто драматичної тематики, вирізняється знаменита різьба французького маляра-сатирика Дом'є, єдина на виставці потрактована трохи по-карикатурному («Щуролов»).

Всі виставлені твори виконані у бронзі, оксидовані та втриті патиною.

Виставка триватиме до кінця лютого.

Марія А. Кейван

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки

на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіґраму. Доказ? Це також легко.

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Seagram's FIVE STAR CANADIAN RYE WHISKY

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„СОКІЛ"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

ІДЕМО ОГЛЯДАТИ КОЗАЦЬКІ МОГИЛИ

о. Михайло ШЕВЧУК

Ідемо оглядати козацькі могили під Берестечком на Волині. Плян вирішено в неділю.

Швагер, якому 73 роки, брав участь в українсько-польській війні 1918 року. Перед німецько-совєтською війною будував большевикам бункри саме в цих околицях. Хоче їхати з нами.

Наші авта їдуть рядом. Усе гаразд, але мені щораз більше докучають різні мої слабості, хоч цього стараюся не показувати. Перед нами 120 кілометрів.

ДО БЕРЕСТЕЧКА

Проїздимо декілька районів Львівської области, в'їздимо у Рівенську область. Тут я був уперше в житті. Найприкрішим був перед Берестечком «польський гостинець», яких два кілометри. Кругом — рівнина; тут і там — долини.

Час жнив. Лани величного збіжжя. Через дощі і тут жнива ще не покінчилися. Як мило глядіти на багату країну, але не на вбогий її нарід. Ідемо правим берегом ріки Стиру, що впадає до Прип'яті.

Раз зупинилися, коли на роздоріжжі перед Берестечком пристановився автобус. З нього вийшли люди. Декілька питали, куди ідемо, бо хотіли приєстися з нами. Одного спитав я, чи має кого в Канаді. Так, має сестру в Торонті.

На один кілометр від Берестечка — чотирогранний стовп, досить високий. Автоводій знає, що це козацький пункт.

В'їзд гарний, алейний, зі шляховим зворотом на південь, а відтак знову на схід до містечка. Ми трохи поблукали, поки знайшли шлях до козацьких могил села Пляшева.

Берестечко схоже більш на село, ніж на містечко. Нема кам'яних вулиць. Населення — бл. 2,000. Костел, велика будівля, стоїть у руїні. Церква — також, наскільки добре пам'ятаю.

Проходить сюди ріка; на ній — кілька мостів.

Невідомо, коли засноване Берестечко. Вже 1547 року одержало маґдебурзьке право.

У Берестечку є харчкомбінати, заводи вапняний і цегельний, школа середня і робітнича, будинки культури, пам'ятник Богданові Хмельницькому. Виїхавши за містечко на схід, бачимо великий та старий цвинтар. Він, певно, приголубив у себе теж багато славних чубатих козаків. Хотілось би його оглянути, та нема змоги. Будують тут шлях. Каміння гостре, може бути клопіт з автом.

По полудні, десь близько третьої години доїхали ми до козацьких могил. Місце це — то острів, званий Журавлиха, на Рівенщині біля села Пляшева. Він природно підвищений, обведений муром, наче частоколом, з гарною брамою — входом. Навколо обгаджений тополями, від півдня навіть ровом — водою з річки Пляшівки забезпечений.

Є дві церкви: мурована — Юр'ївська і дерев'яна Михайлівська. Обидві — пам'ятники українського церковного будівництва. Перша, мурована, в північному кінці острова, з двома входами від заходу і сходу, з іконостасним розписом.

Хто зайде на цей острів, має враження, що вже таки в церкві. Голубе небо, збірні козацькі могили (тепер без хрестів!), ряди квітів створюють молитовну атмосферу.

Друга, Михайлівська церква, на західному боці, це чудовий твір бойківського будівництва. За церквою — заповідник-музей, по огляненні якого підземним хідником ідеться до обох церков. Надземні входи до церков закриті.

Теперішній режим, де тільки може, з церков робить шпихлірі, а з деяких — музеї. Таке дістеся по всій Україні. Чи це вбило релігію в народі? Велике питання.

Михайлівську церкву привезли сюди з якогось села. В тій церкві, кажуть, благословили шаблю Хмельницького, подаровану турецьким султаном. Під Берестечком татарський хан зрадив Хмельницького і викрав його, залишивши козацтво без вождя.

Неповним був би опис місця, коли б поминути ще дві менші будови, а саме книжковий і пам'ятковий кіоск, що близько східної стіни від сходу. Є й альтанка зі столом і лавочками, недалеко від Юр'ївської церкви, при стежці, що веде на пляшівські луки-пасовисько. Над річкою — верби. Там — це вже рідко буває — пасуться колгоспні коні.

Зробивши декілька світлин та оглянувши острів, йдемо в альтанку, щоб при столику покріпитися запасами харчів, що їх ми привезли зі собою. Потім будемо оглядати все ще раз докладніше.

Честь понад смерть ставили герої наших Термопілів, 300 козаків зі Запоріжжя тут згинули, здержуючи навалу польської армії. Останнього поляки хотіли взяти підступом, обіцяючи волю й золото. Не здався. Шаблі з руки не випустив аж до геройської смерти.

Який величний пам'ятник слави тут лишився, з роду в рід, нашому народові. Та ще більше й ширше повинна лунати слава, не одною тільки піснею Шевченка: «Круг містечка Берестечка...»

Погано я вчився рідної історії чи кепсько мої вчителі мене вчили, бо ось аж на шістдесятці, приїхавши з-за моря, знаходжу це місце слави. А скільки таких місць по всій Україні!

Як ми поживилися, вислали посла розвідати, коли будуть показувати музей та церкви. Приніс добру вістку. Приїхала ще одна прогулька автобусом, і вже розпочали. Тож ідемо туди, прилучаємось, слухаємо розповіді та оглядаємо рештки слави козацької: ножі, списи, гаківниці, шаблі, кулі, гетьманські листи з літературою про 17 сторіччя. Ці речі — у трьох кімнатах заповідника. В останній — напис про дружбу народів російського та українського, про вдячність партії...

Ідемо далі до обох церков тунелями. Перша Юр'ївська церква. Збудована 1912 архітектором О. Щусевим. Розмальована всередині й зовні біблійними картинами роботи І. Іжакевича. В ній аж два головні вівтарі з царськими вратами, зверху і внизу. Справжні дві церкви: наче одна для людей, друга — для анґелів.

Все ще збережене на престолах, тож обидві були в користуванні. А відколи вже ні?

НЕЗАБУТНЄ ВРАЖЕННЯ

По лівім боці аж під склепіння церкви — дерев'яний саркофаг. У ньому, як пишуть, покояться зібрані з поля під Берестечком і біля річки Пляшівки, літні останки козаків славетного гетьмана Богдана Хмельницького, які, відбиваючи напад королівських військ Польщі, полягли смертю хоробрих навколо острова Журавлихи в буремне літо 1651 року.

За склом саркофага і в вічних нішах біліють кості синів волелюбного українського народу. Незабутнє враження! Багато відвідувачів бачать це вперше. Я також.

Пригадується повстанська пісня: «Гей, на півночі, на Волині родилася УПА...» Хай та Волинь завжди родить героїв — визвольників України!

З Юр'ївської церкви, прямуючи підземним мурованим входом, потрапляємо до дерев'яної, скромної розміром Михайлівської церкви з чудовим іконостасом першої половини 17 сторіччя.

Острів Журавлиха і козацькі могили — це своєрідний літопис нашої героїчної історії, славою покритий і кров'ю засвідчений.

Наші відвідини кінчалися. Учасників було бл. 50. Провідник на середині острова сказав кінцеве слово прослави козакам — лицарям. Якби ще всі були заспівали «Ще не вмерла...»! Я мав сумнів, скільки людей тут знає український гимн.

Сонце світило гарно. Ми пішли до книжкового кіоску купувати пам'ятки. Звідси треба взяти пам'ятку теж у Канаду.

Вибирають управу Товариства мужчин катедральної парафії

Загальні річні збори Товариства мужчин (відділу БУК) катедральної парафії св. Иосафата відбулися в будинку «Норвуд Ліджен». Було багато членів, хоч вечір випав дуже холодний.

Після вечері, точно о 8-ій годині голова п. Ю. Хаба відкрив зібрання. Насамперед вручено нагороди двом учням сепаратних шкіл за найвищі оцінки з української мови: 100 дол. одержав Богдан Борущак, учень 12 кляси; 50 дол. — Віра Когут, учениця 11 кляси.

На предсідника зборів вибрано інж. М. Бойка, на секретаря — п. В. Марича. Предсідник зборів покликав до президії о. пароха Ю. Ковальського та деяких заслужених членів товариства.

Звіти з минулорічної діяльности складали голова п. Ю. Хаба, члени управи та голови окремих комітетів. Торік, як сказав скарбник п. Й. Підлубний, товариство придбало понад 30 тисяч долярів, з чого значну частину дано на купно площі для запланованого Українського центру молоді, а певну суму — на ремонт будинку катедральної церкви. Вислано пожертви також на потреби СКВУ, «Енциклопедії українознавства», Об'єднання українських ветеранів та інші.

Товариство дбало теж про рідну школу, до якої ходило 120 дітей.

З поданих звітів, сказав голова п. Ю. Хаба, видно, що завдяки добрій співпраці члени товариства вели жваву діяльність на багатьох ділянках.

Минулого року Товариство приєднало до себе 12 нових членів. Усіх є 120. На катедральну парафію це змало.

Після звіту контрольної комісії та абсолюторії дотеперішній управі вибрано нову, на 1971 рік. Голова номінаційної комісії п. А. Прокопів сказав, що минулорічний голова просив вибрати іншого голову на цей рік, і прочитав проєкт складу управи: голова п. Олекса Брода, заступник п. Г. Савчин, секретар — п. В. Марич, скарбник п. Й. Підлубний, член управи п. Г. Костюк. Вибрано теж голів окремих комітетів; контрольна комісія — пп. П. Кул, В. Кульчицький, Е. Апонюк. Учасники зборів одностійно прийняли цей склад оплесками.

Вітаючи нововибраного голову та членів управи, п. Ю. Хаба побажав їм багато успіхів. Будову Центру молоді не вдалось нам почати минулого року, проте добру основу вже зроблено і при співпраці інших товариств діло піде вперед, сказав п. Ю. Хаба. Таку надію висловив теж нововбраний голова п. О. Брода, просячи всіх про дальшу гарну співпрацю.

Отець Юрій Ковальський, катедральний парох і духовний асистент Товариства мужчин, передавши учасникам зборів благословення Преосвященного Владики Ніла, сказав, що він пишається тим, що між катедральними парафіянами є такі віддані й працьовиті люди, як члени Товариства мужчин. „Бути вашим духовним асистентом — направду приємність для мене" — сказав він.

В. Марич

Управа Товариства мужчин катедральної парафії: зліва направо сидять — заступник голови А. Савчин, голова Ол. Брода, секретар В. Марич; стоять фінансовий секретар Й. Підлубний, керівники комітету бінґо П. Возний і П. Прокопів, культурно-освітній референт М. Бойко, голова комітету імпрез С. Ковальчук. Рідношкільним референтом є Г. Костюк. фото: „Академія"

Вісті з Едмонтону

СЬОГОРІЧНА ШЕВЧЕНКІВСЬКА ЛЕКЦІЯ

Приїздить професор Омелян Пріцак

До Едмонтону приїздить проф. Омелян Пріцак з університету ім. Гарварда і матиме сьогорічну прилюдну шевченківську лекцію в місцевому університеті. Тема лекції: „Авторство «Слова про Ігорів похід»".

Лекція буде в університетському будинку ім. Генрі Тові, в залі ТЛ-11, у вівторок, 9 березня, о 8-ій годині вечора. Вхід вільний для всіх.

Це буде шоста лекція, яку щороку в березні на пошану пам'яті Шевченка організує Едмонтонський клюб українських професіоналістів і підприємців.

Професор Омелян Пріцак, знавець тюрських мов, пише монографію про „Слово про Ігорів похід", видатну пам'ятку давньоукраїнської літератури. Останнім часом деякі автори в Франції, а також у СССР знову висунули сумніви щодо автентичности «Слова», відкритого, як відомо, аж у 18 сторіччі. Професор Пріцак доводить не тільки автентичність «Слова», головно на підставі мов та історії степових народів, а теж твердить, що автором твору був уроженець Галичини.

Викладаючи тюркські мови в передовому університеті Америки, проф. Пріцак є водночас головою Комітету українознавчих студій у тому ж університеті.

На честь видатного гостя у вівторок, 9 березня, о 12 годині опівдні в готелі «Король» буде обід. Квитки на цей обід можна вже набути в п. Л. Дікура, секретаря Клюбу українських професоналістів, тел. 424-0021.

Організатори шевченківської лекції сподіваються, що багато едмонтонців прийде послухати винятково цікавого виступу.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 25 лютого:

о 8 год. веч. в залі УНО, 10629 - 98 вул.: річні загальні збори Літературно-мистецького клюбу.

* * *

Субота, 27 лютого:

о 8 год. веч. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: старанням парафії св. Юрія родинна забава-пущення.

* * *

Неділя, 28 лютого:

о 4-ій год. пополудні в залі УНО, 10629 - 98 вул.: річні загальні збори Організації українок Канади; теж доповідь з приводу сторіччя народження Лесі Українки.

* * *

о 2:30 попол. в театральній залі (другий поверх) «Стюдент юніон білдінґ» Албертського університету: вечірка для вшанування українських учнів — відмінників заходом Шкільної Ради КУК та Українського студентського клюбу Албертського університету.

* * *

Субота, 6 березня:

о 7-ій год. веч. у п. І. Іванусів, 11372 - 111 авеню, сходини гуртка книголюбів.

«БОРОТЬБА З ЦЕРКВОЮ ОЗНАЧАЄ БОРОТЬБУ З КУЛЬТУРОЮ»

«ХРОНІКА СПРОТИВУ» ВАЛЕНТИНА МОРОЗА (3)

Гуцульщина й гуцули

Ніде в Україні цей інстинкт не збережений так, як у гуцулів. Можливо, саме цим зумовлений гуцульський характер: гордий, недовірливий до чужого, а головне — незалежний. Треба завжди стерегтися. Чорт може надіти всяку маску. Треба мати свій ум і триматись свого. Гуцул завжди брав нове з великою обережністю і тільки те, що добре зв'язувалось з давнім.

Гуцульщину знають усі. На захід від Збруча гуцулом називають кожного місцевого українця. Чому саме гуцулом? Адже Гуцульщина — мала частина Західної України. Чому не бойком, поліщуком, подолянином? Гуцульщина має найвиразніше в Україні обличчя. Довговічні політичні кордони розбили бойківські і лемківські масиви. Закарпатські бойки втратили почуття спорідненя з галицькими. Так же і лемки Пряшівщини: вони не називають себе лемками.

Тільки Гуцульщини кордони не розбили. Живучи століттями в трьох державах — Румунії, Польщі, Угорщині, — гуцули твердо визнавали свою спільність.

Високі культурні досягнення можливі лише при неперервності традиції. Нічого не втратити, накопичувати верству за верствою. Тільки так виростає власна, органічна духовість. Її не збудуєш за п'ятирічку, як сталінський канал.

Космацька своєрідність вражає навіть на Гуцульщині, де в кожного села своє обличчя. Ані писанки, ані вишивки космацької не переплутаєш з іншою.

Сили, що загрожують затерти обличчя Космача, зробити його сірим, ширвжитковим, були завжди. Але найбільшу пробу переніс Космач у 20 столітті.

Спочатку прийшла проба туристами — естетами і гурманами від мистецтва. Ті погасили не одно багаття самобутности в усіх країнах світу. В слід за ними завжди приходив дух гендлярства, пропадав клімат неповторности, втрачались якісь невловимі аромати. Майстри починали працювати на замовлення грошевих цінителів, вироджувались і все кінчалось ширвжитком. Космач проти того вистояв.

Другою пробою був Сибір. Якось так вийшло, що після війни половина космацького населення опинилась у тайзі. Як це сталося — розібратися трудно. Жадні клясові премудрості цього виясняти не можуть.

За клясовою теорією треба було виселювати багачів, експлуататорів. Але чи ж можуть експлуататори становити половину населення? А ще в гірському селі, де мало хто мав більше як два гектари землі. Справді, з клясовим підходом тут не зрозумієш нічого. Ось коли поглянути з національної точки зору — тоді дещо можна зрозуміти. Сталін дуже сердився на українців, що їх так багато. Неможливо виселити всіх, як чеченців. Всіх не подолав, але все таки виселив, скільки міг.

На захід Сталін післав Літуєву і Любчика, а на схід їхали гуцули — ешелон за ешелоном. Там, за колючим дротом на «будовах» і в «спецпоселеннях», позбавлені всіх традицій, перемішані із злодіями і бандитами, вони мали стати такими, як Літуєва. Плян передбачав, що якщо гуцул і повернеться — то культурно спустошений на культурно спустошену землю, де вже вспіли попрацювати Любчик, Літуєва і ко.

Асиміляція, знищення традиційних структур — процес далеко не механічний. Це радше тонка хемічна реакція, у висліді якої в нації вилучається той елемент, який скріплює матеріял, завдяки якому вона держиться вкупі, як нація. Нехай з нації залишиться десята частина, але з повноцінною духовістю — то це ще не фатальне. З кусочка повноцінної вербової галузки виростає цілий вербовий гай.

Так було в минулому з Вірменією, а в наші часи — з чеченцями. Їх не лише виселили, але й спеціяльно розсіяли по всьому Казахстані, а все таки практично ніхто з чеченців не русифікувався. Мордву ніхто не виселював — а все ж ця нація русифікується майже без спротиву. Отже, на якомусь історичному перехресті Мордва втратила інстинкт спротиву. Напевно, мордвини-патріоти погодилися б на «чеченський варіянт» з його чисто аритметичними втратами, але щоб у заміну дістати кам'яну стійкість чеченців.

Стара метода

Сталін діяв за методою, яку з успіхом застосовували ще римляни. Істориків до цього часу дивує блискавичність, з якою римляни романізували підкорені народи. Таємниця римської методи — в перемішуванні. Галл, єгиптянин і сирієць, зведені разом, були змушені говорити латинською мовою. Син іберійця і тракійки, народжений у Сицилії, ставав римлянином — так же, як син білоруски і чуваша, який народився на цілині, стає росіянином. Так, як німець, українець і казах у цілинному радгоспі мусять говорити між собою по-російськи.

Є німецьке село в Казахстані, де районне начальство десять літ тому безуспішно старалось поселити казахів. Усі оборювалися на «відсталість» і «расизм» німців. Усі дивувались, чому німці не хочуть «дружби народів». Навіть і самі німці не усвідомляли чітко, що ними ввесь час керувала сила того ж спротиву, який не дає зникнути нації. Німці виясняли свою неприязнь до казахів на побутовому рівні: «казахи брудні, дикі». Підсвідомі, складні мотиви визначаються через побутове, зовнішнє, конкретне, через «пережиток». «Пережиток» — також елемент традиційної структури. «Відсталі» колгоспники-німці не розуміли, а відчували, що коли вони пустять у село казахів, українців — то в селі зникне німецька, національна атмосфера — те, що становить основу німецького «я».

Денаціоналізація означає також обезкультурювання — це народ відчуває інстинктом духовного самозбереження, завдяки якому людина не перетворюється в мавпу, попадаючи в найтяжчі умови.

І ось космачанин повернувся з Сибіру. Повернувся гуцулом. Пройшовши всі дев'ять кіл пекла, він не став люмпеном без традицій. Він співає ті ж пісні, пише ті ж писанки, він не забув нічого із весільного обряду. Висловлюючись мовою офіціяльного культуркампфу, великий сталінський плян перетворення людини «по селу Космач» не виконаний.

Приїхавши нарешті додому, гуцул думав, що розпрощався з Сибіром назавжди. Але побачити Сибір прийшлось ще не раз. У Космачі гуцула чекало явище, що його на Заході називають масовим безробіттям, а в Україні в зв'язку з відсутністю безробіття — «тимчасовим непрацевлаштуванням». Півроку (а то й більше) космачанин проводить на сезонних заробітках, далеко від рідної хати. До яких духових травм доводить подібна ситуація, видно на прикладі північної, лісової Росії, яка стала країною опустілих сіл, країною забитих дошками вікон. Писав один російський поет: сиджу в хаті, збудованій неймовно талановито, в хаті-шедеврі. Але вона вже порожня. Її господар сидить далеко-далеко, в ресторані, і по п'яному кричить: «Лідочка, золотко, коньяку!» Скільки трагізму: шедевр — але... вже останній. Навіть якщо господар повернеться, то вже не збудує такого. Він вже пригнічений непоправно.

У Космачі немає забитих дошками вікон. І з Космача йдуть масово, але повертаються. І головне — космачанин повертається гуцулом.

Проба за пробою... Чорт одягає все нові маски. На цей раз він появився в подобі режисера Параджанова: «Тіні забутих предків», міжнародні кінофестивалі... Якось не віриться: Любчик, Атаманюк, представник КГБ і... Параджанов — в одній компанії!? А все таки... в одній. Ікони з Довбушівської церкви опиняються в Параджанова.

Сліди так спритно заметені, що люди до цього часу збиті з пантелику. Всі претенсії до Атаманюка — адже він казав віддати іконостас у музей. Це правда: іконостас пішов у музей, але по дорозі його одібрав Параджанов. Параджанов сховався за спиною Атаманюка — який протиприродний союз! І все таки він має реальні підстави.

Півосвіта — коли в людини вкрали традиції, а потім дали освіту. Півосвіта — коли культура не виростає органічно з власного кореня, а запихається в людину поспіхом, за п'ятирічку, за скороченою програмою. Півосвіта — коли доросли до зрозуміння цінности космацьких ікон, але не доросли до переконання, що вкрасти ікони з Довбушівської церкви не можна.

Америка й СССР

Один москвич, який гордо називав себе чуваком, так розшифрував мені це слово: «Людина, що засвоїла вищу американську культуру». Курйоз — але дуже символічний: Америка — це хаотичне змішання відламків усіх культур. Америка — це обезкультурнювання всіх елементів, що попадають у цей казан. Росія, така неподібна до Америки в усім іншім, якраз у цьому подає їй руку. Росія — також еклектика. Як в Америці, так і в Росії людина без коріння не тільки не вважається неповноцінною, а, навпаки, хвалиться своєю нетрадиційністю, «шириною поглядів». Людину, прив'язану до визначених традицій, і тут і там вважають «відсталою». Чим швидше американізується італієць-емігрант в Америці (тобто забуде рідну мову та італійські традиції) — тим більше в нього шанс бути зарахованим до «повноцінних». Так же в нас: хочеш доказати, що ти «прогресивний» — негайно забувай своє походження і будь «загальнолюдиною» (це практично означає — росіянином).

Як увесь світ відображається в краплі води, так в історії з Довбушівським іконостасом відобразились усі українські лиха. Власне, не стільки в самій історії, скільки довкола неї. Коли б справа стосувалася самого Параджанова, то не вартувало б писати статті. Можна було б обмежитись до ще одної заяви. Взятись за перо мене примусила тупа байдужість, з якою наша інтелігенція реагує на вчинки Параджанова. Найпопулярніша наступна логіка: «Ну, вкрав, це ясно, це погано. Але зачіпати, мабуть, не варто! Все таки Параджанов...»

Тут — коріння української трагедії. Національна спадщина ще не стала для нашого інтеліґента цінністю, дорожчою від будь-яких талантів і заслуг Параджанова — нехай будуть вони як завгодно великими. Про заслуги Параджанова є різні погляди. Деякі вважають, що «Тіні забутих предків» — досягнення Якутовича, Ілленка (фільм дістав премію в Уруґваї за колір) і Скорика. Що Параджанов — не режисер «Тіней», а радше здібний імпресаріо, який вдало зібрав для фільму необхідних людей. Але — повторяю — справа не в тому. Дозволили б вірмени режисерові-українцеві (найгеніяльнішому!) вкрасти ікони з Ечміядзіну або Татевського манастиря?

Яр. Рудницький у кард. Тіссерана: «Я виконав свій обов'язок»

«Я вважаю, що я виконав свій обов'язок ученого-назвознавця як не можна краще, а свою повинність українця захищати українську справу там, де треба це робити, ще краще. Для мене інтервенція у кардинала Тіссерана була тільки одним із чергових актів наукової оборони української справи», каже професор Ярослав Рудницький, відповідаючи на закиди, мовляв, чого він ходив до кардинала Тіссерана.

В австралійській «Вільній думці» (17 січня) Яр. Рудницький розказав про свою розмову з кардиналом Тіссераном.

«Я знаю, в якій справі ви прийшли, але насамперед я хочу застерегтися, що це був приватний лист, і я дуже здивований, що його опублікували» — сказав кардинал.

Гість з Канади сказав: «Ваша Еміненціє, я прийшов не так у справі листа, як у справі наукової інформації про назовництво східньої Европи і про серію УВАН «Назовництво». Я приніс деякі випуски цієї серії, як от працю професора Сімпсона про назви «Русь, Росія, Україна», студію Унбеґавна...»

Крім книжок, проф. Рудницький подав кардиналові меморандум УВАН Канади. «Залишивши одну копію в своїх руках, я поволі почав читати слово за словом, перериваючи часом для додаткових завваг. Кардинал не переривав читання і не заперечував. Час від часу питав тільки про точну хронологію однієї чи другої цитати. В мене склалося враження, що він рідко коли притакує. На переконливі аргументи єдина його реакція — не заперечувати. Наша дискусія тривала з пів години».

Кардинал назвав нашого верховного архиєпископа своїм «давнім приятелем», згадав про свої заслуги в організаційній розбудові українських епархій за океаном.

Ярослав Рудницький, професор Манітобського університету, в час недавнього перебування в Римі зайшов до кардинала Тіссерана.

Пише проф. Рудницький: «Як можна було сподіватися, моя інтервенція в кардинала Тіссерана викликала різні реакції серед українців у вільному світі. Більшість із них уважає її за одну з чергових потрібних безпосередніх дій на захист української правди в широкому світі. Все ж є один чи два голоси застереження, мовляв, Тіссеран — русофіл і його ніхто не направить на іншу дорогу. А дальше, дехто твердить, що він усе знає й нічого нового сказати йому не можна. В мене спостереження зовсім інакше. Праць, які я йому передав, він не знав (головно Унбеґавна, Сімпсона й мою), а теж деякі теорії про назву «Україна» для нього були нові».

КОГО ЛЮБЛЯТЬ І НЕ ЛЮБЛЯТЬ В ІЗРАЇЛІ?

Прем'єр Ґолда Меїр здобула перемогу в змаганні за титул «найпопулярнішої особи в 1970 році», організованому ізраїльським бюром дослідів громадської думки. 30.7% усіх голосів було за Ґолду Меїр, 22.1% — за Моше Даяна (друге місце), 3.3% — за Аббу Ебана (міністра закордонних справ).

Американський президент Р. Ніксон має найбільше прихильности з-поміж усіх нежидів.

Титул «найпоганішої людини 1970 року» здобув совєтський прем'єр А. Косиґін, друге місце — ізраїльський комуніст Меїр Вільнер, третє — Л. Брежнєв, четверте — єгипетський президент — Анвар Садат, п'яте — Ясер Арафат (керівник палестинських партизанів).

З 1945 РОКУ

Бережіть віри батьків

ЛИСТ СВЯЩЕНИКА З ТЮРМИ

В час насильної ліквідації Української Католицької Церкви в західних областях України один зі священиків — в'язнів старого віку написав листа до дружини, і той лист, писаний олівцем, зберігся й тепер дійшов до Канади.

Автор листа вже не живе. У тексті листа робимо один пропуск з уваги на людей, які ще живуть.

«Найдорожчі! Я здоров. Передачі дістаю, все, крім молока. Прошу черевиків, теплі шкарпетки, які передав до направи, мило до прання і туалетне, бандаж теплий, картоплі й бурячки варені, бо тут дають два рази рідку зупу з пенцаком і хліб 30 грамів та щодругий день склянку чаю. Бульби не бачу».

«Очікуємо амнестії, бо самі неясні справи або адміністративне заслання, бо судити нема за що».

«Приймаю цей арешт як покуту і жертвую терпіння за Вас, О. (ім'я дружини), і дітей, і парафіян, щоб Вас минало горе. Благословлю Вас і внуків і молюся за Вас багато. За парафіян п'ять разів денно молюся. В неділю Службу Божу правлю та щодня Молебень. Усі залеглі Служби Божі й Молебні я відправив».

«Тут є о. митрат Куницький, о. Пришляк, о. Комар Стефан і з Перемиської єпархії о. Ліщинський Йосиф і о. Вітошинський Максим. Усі без суду, хоч слідство закінчене».

«Мій слідчий на Лонцького (в'язниця у Львові) капітан Брюханов, а прокурор — майор Попов. А ми підлягаємо під Лонцького. Тому місяць вислав я до Хрущова прохання амнестії з липня 1944 р., бо я з повинною до НКВД зголосився в Кам'янці».

«Посилки завивайте в нові газети. З того довідуємося дещо. Це наша інформація».

«Мені в половині травня предложили ролю в о. Г. К. (Костельника), але я відкинув... Він розбив релігійний моноліт у Галичині. Але діло Боже мусить побідити».

«Бережіть віри батьків, але Ти, сину, будь лагідний, як голуб, а хитрий, як вуж».

«Як держаться всі три єпархії і Закарпаття? Який процент відійшов? Що інтеліґенція і нарід? Хто обслуговує парафії?»

«Де працюєш, сину? Де муж середущої (дочки)? Не журися, жіночко; вернуся і заживем спокійною старістю в крузі дітей і внуків. Бог з Вами!»

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (38)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Є різні причини», — зважився відповісти Апостол. — «Хоч би та, що ми безнастанно в походах, а відома річ, як виглядає без хазяїна хазяйство. Але найважніше те, що народ невдоволений і то не тільки в нас, але й у московських землях. Там бунти, і до нас бунтарський дух перекидається».

«Наш народ ніколи не був вдоволений», — перебив Апостолові гетьман.

«Це правда, але ніколи він без причини не бунтувався, а тепер тих причин багато і такі вони важкі, що виповісти трудно. Милості твоїй відомо, — так і говорити не стану. Нівечать нас, винищують, обдирають, не лиш народові терпіти, але й нам на такі знущання довше дивитися тоді».

«Годі нам дивитися довше на те, що з Україною робить Москва!» — загомоніли гуртом.

Гетьман скорим рухом підвівся з крісла і глянув крізь віконця направо й наліво.

Не було нікого. Лиш хоругов лопотіла з вітром, то широко розвіваючися, то тихо прилягаючи до полотен шатра.

Здалеку гудів табор. Він мав свої турботи. Заздрим оком дивився туди, де жив гетьман і його старшини, не прочуваючи навіть, які то в них тяжкі турботи.

«Чого ж ви тоді хочете, панове?» — спитав ґетьман, вертаючися на своє місце.

Як на даний знак поставали з лавок. Обступили його, схвильовані, збентежені, тривожні. Всі нараз раді були говорити, жалуватися, виявляти своє задушевне бажання. Але привикли до того, що в розмові з Мазепою треба бути поміркованим, що його ані криком не настрашиш, ні жалісливими словами не зворушиш, з ним треба балакати спокійно і розумно.

«Реґіментарю і батьку наш!» — почав Ломиковський. «Відомі тобі наші бажання, але нам не відомі твої задуми і від того нам важко двигати на своїх спинах тягарі наших урядів. Подумай собі, — з одного боку Москва нас кривдить і притискає, Москва посягає на наші права споконвічні, ми непевні ні своїх урядів, ні маєтків, ні безпечного пробування, з другого боку народ бунтується, городові старшини не в силі цеї ребелії опанувати, а ми, як той степовий вітер, кидаємо собою направо й наліво, нині тут, а завтра Бог вість де, і ніякої надії нема в нашому серці, що воно до кращого йде. Коли б ми знали, що ти, ясновельможний пане гетьмане, загадав і постановив, то не ходили б ми, як у мряці, не бачити дороги перед собою».

«Непевність тривожить людину», — підхопив Апостол.

«Хай буде, що хоче, щоб лише знати що», — додав Горленко. «Соромно, що старшини твої і довірені тобі люди так само непевні й несвідомі завтрішньої днини, як останній чура з обозу».

Старшини хвилювалися, насилу здержуючи жаль.

«Як бачу», — сказав гетьман, — «ви невдоволені мною. Так тоді — будь ласка!» — він підніс і назад на стіл поставив гетьманську булаву. «Будь ласка!»

В шатрі зробилося тихо. Чути було, як лопотіла хоругов і як здалеку шумів табор.

«Пішліть по полковників, що осталися вдома, вдарте в литаври, скличте раду і виберіть собі нового гетьмана. Я проти волі своїх старшин рейментувати не хочу. Може, я старий, може мені й важко шукати нових доріг, може, очі не довиджують, а уші не дочувають, виберіть собі другого, кращого й молодшого, — будь ласка! Я вже своє відгетьманував, пора й мені спочити».

— — — — — — —

Не раз чули це старшини і за кожним разом бентежила їх така погроза. Нині більше, ніж коли. А що буде, коли гетьман дійсно рішився прийняти титул герцоґа й зажити на своїх маєтках?

Перед ними розкрилися чорні горизонти. Цар Петро, Меншіков, війна, і вони без гетьмана Мазепи, без того єдиного чоловіка, котрого шанує і перед котрим має респект грізний, невблаганий цар. Без Мазепи почалася б на Україні така анархія, що й погадати страшно.

«Будь ласка!» — повторив, стукаючи булавою гетьман.

Апостол обхопив гетьмана за коліна.

«Батьку й добродію наш! Бог свідком, не хотіли ми вразити серця й маєстату твого. Не гнівайся на нас. Ми до шабель звикли, не до політичних розмов. Знаєш, ясновельможний гетьмане, що і між мною і тобою перше щось не наладжувалося, а тепер я тобі найвірніший слуга і товариш. Що прикажеш, сповню. І всі ми так, і не лише ми, але й багато других. Розхмар своє чоло, не карай нас гнівом своїм».

Гетьман мавчки обіймив Апостола і посадив його біля себе.

«Не гніваюся я на вас, панове товариство, а по щирості кажу, якщо ви невдоволені мною, так виберіть собі кращого від мене».

«З тобою, Іване Степановичу, хочемо жити й умирати!» — закричали гуртом.

«Так тоді, не пускайте своїх гадок заячими слідами, а кажуть, чого собі бажаєте, панове!»

Апостол потягнув Ломиковського за полу. Цей почав тихо, але різко. «Обіцяв ти нам, гетьмане, що як Богдан вивів Україну з ляцької неволі, так ти нас виведеш із теперішньої, щоб ми не загинули, ні під царем, ні під королем, лиш добилися волі».

«Обіцяв і хочу дотримати слова, так хай мені свідком буде Господь і Христос, наш Спаситель».

«А коли ж ти нас виведеш, Іване Степановичу, як не тепер? Приставаймо до шведів, і разом з ними доконаймо того лютого дракона, що присмоктався до України!»

«Приставаймо до шведів, приставаймо!» — гукали старшини.

«Карло на Березину йде. Цар у тривозі. Скарби свої в Білоозеро казав вивозити, городи й села палити велів».

«Як шведи увійдуть в Україну, запізно буде».

«Або тепер спасеш нас і визволиш від ворога нашого найлютішого, або ніколи!»

Гетьман два пальці до уст приклав: «Тихо, панове, ради Бога, тихо! З таким крамом мудрі люди не виходять на торг. Гадаєте, гав ловить Мазепа? Ох, які ж бо ви! Не вам мене учити. Добре я знаю, що роблю, — обезпечаюся на всі боки. Кожний з вас відповідає за свой полк, або за свій уряд, а я відповідаю за всіх. Історія всю вину звалить на гетьмана Мазепу. Не дай, Боже, невдачі, народ обплює мене і обкидає камінням. Я не живу з нині на завтра, Я про будучність гадаю, розуміючи, що за всіх прийдеться колись відповісти перед судом Божим, бо не лиш з вибору вашого, але і з волі Божої я свій уряд дістав».

Гетьман хвильовано ходив до шатрі.

«Як діти пристаєте до мене: переходи й переходи! Легко це сказати, але важко зробити. Чи погадали ви про цей перехід? Коли б тут не було московського війська, то друга річ. А так, — вони стежать за нами, підзирають кожний крок. Зараз спитають: «а куди, а як, а чому?» Козаки розкинені по всіх усюдах, їх прийшлося б перебиватися насилу, щоб до нас добиться».

Старшини очима за гетьманом водили.

«Та не гадайте, що я не хочу послухати вас. Якщо ви хочете, щоб зірвати з Петром і шукати собі нового, може й кращого союзника, так я поперек вашої дороги не стану, щоб ви спісля нарікали на мене. Прошу подайте мені на письмі своє бажання, ось папір, а тут чорнило. Будь ласка!»

Гетьман рукою показував на стіл. «Пишіть, панове, а я піду й відпічну хвилину. Втомився я».

* * *

Гетьман знав, що таке письмо — це не легка річ. Історичний документ. Будуть перечитися. У всякого буде своя гадка. Нескоро зведуть їх докупи. Гетьман не хотів їм мішати. Пішов до третього переділу.

«Як же маю писати?» — питався Ломиковський.

«Пиши, як розумієш», — відповів Апостол, — «прочитаємо і справимо. Не зразу Рим збудували».

Товариство замовкло на хвилину. Гусяче перо скрипіло по папері.

Апостолові важко було тихо сидіти. Взяв Горленка на бік і закарлючуючи вус шептає йому до уха: «Це треба нам було давно зробити. Боюся, чи не запізно».

«Краще пізно, як ніколи», — відповів Горленко.

«А що ж наші жінки й діти?» — спитав Апостол. — «Як ми їх оставимо на помсту москалам?»

Горленко задумався. «Треба буде і їх покликати до себе. Перейдемо разом, а як ні, то й залишити в якомусь городі, подальше від воєнного пожару. Та об тім ми ще побалакаємо з Іваном Степановичем. Він голова».

«Авжеж, що не хвіст, такий як Кочубей».

«Гей, гей, Кочубей!» — промовив Горленко і зітхнув.

«Такий богатир, такий пан і під кнут спину наставив».

«Бо дурний, жінці потурав».

«Жінку люби, та ума не губи».

«Отож і я кажу!»

Підступив до них Орлик. «Цитьте, не мішайте генеральному обозному, хай пише».

«Я вже написав», — озвався Ломиковський.

«Так прочитай вашець», — відповів Апостол.

«Хай Орлик прочитає».

«Ні, ні, хто писав, той хай читає. Не всякий його письмо розбере».

Ломиковський читав. Зараз по першому реченю спинили. Письмо почалося звичайною формою: «Ихь царского пресвітлого величества войська запорозкого генеральні и старшины и полковники».

«Так не можна», — казав Апостол. — «Тут діло не про царя, а про нас і гетьмана».

«Про Україну», — додав Орлик.

«Пиши: „Наш ясновельможний і вельми ласкавий пане гетьмане і добродію'».

СИРОПУСНА НЕДІЛЯ
28 лютого

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 112

Брати, тепер ближче нам спасіння, як коли ми увірили.

Ніч минула, а день наблизився. Відложім, отже, діла темряви, а одягнімся у зброю світла. Як удень, жиймо чесно, не в гульні і пиянстві, не в любодійстві і розпусті, не в сварні і заздрості. Але одягніться Господом нашим Ісусом Христом і не догоджуйте тілу в похотях.

А немічного у вірі приймайте, не спорячи про погляди. Бо один думає, що можна все їсти, а немічний їсть ярину. Хто їсть, нехай не легковажить того, хто не їсть, а хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, бо Бог його прийняв.

Ти хто, що судиш чужого слугу? Своєму Господеві стоїть він або падає. А встоїться, бо в силі Бог його поставити.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 17

Сказав Господь:

Як прощатимете людям їх провини, і Отець ваш небесний простить вам провини ваші. А як не будете прощати людям, і Отець ваш не простить вам провин ваших.

А як постите, то не будьте сумні на виду, як лицеміри; бо вони насуплюють свої лиця, щоб показати людям, що постять. По правді кажу вам, що вони дістали свою нагороду.

А ти, як постиш, намасти свою голову й обмий своє лице, щоб люди не бачили тебе, що постиш, а твій Отець, що в тайні. І Отець твій, що бачить у тайні, нагородить тебе явно.

Не збирайте собі скарбів на землі, де черва і міль нищать і де злодії підкопують і крадуть. А збирайте собі скарби в небі, де ні черва, ані міль не нищать, а злодії не підкопують, ні не крадуть.

Бо де ваш скарб, там буде й серце ваше.

Умер священик

У Давфині, Ман., 15 лютого вмер о. Осип Каменецький, 65 років.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

22 лютого: о. Р. Кравець — «Знайдення мощів св. Петра в Римі».

У Великому пості щовівтірка о. В. Ваврик ЧСВВ, визначний знавець Св. Письма, матиме слово про Христові страсті.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

НАША ЛІТУРГІЯ

Царські врата в українських церквах

Львівський мистецтвознавець Михайло Драган, який помер на 53 році життя в 1952 році, залишив рукопис монографії про царські врата в іконостасах українських церков. Його працю де в чому доповнила і підготовила до друку В. Свєнціцька, і недавно київське видавництво „Наукова думка" опублікувало Драганову монографію, п. з. «Українська декоративна різьба XVI-XVIII ст.», Київ, 1970, стор. 203.

Книжка має бл. 110 світлин, між ними — шість кольорових. Предметом дослідної книжки М. Драгана є тільки царські врата чи, кажучи ще точніше, різьба царських врат у зв'язку з розвитком будови тих врат і розвитком церковного малярства.

В іконостасі, крім двох т. зв. дияконських врат, є центральні двійчасті, що здавна звалися в Україні по-різному: „святі двері", „великі врата", а найчастіше — „райські" або „царські врата".

Раніше кінця XV сторіччя в нас не збереглося жодних царських врат. Давні повні іконостаси заціліли тільки в Галичині, але тільки від початку XVII сторіччя (найстарший з 1623 р.). Однак літературні джерела згадують про царські врата. Вони зображені також на давніх київських фресках. Це певне свідоцтво, що царські врата були в наших іконостасах «від найдавніших часів», каже Драган.

Царські двері здебільшого були дерев'яні; деколи бували мідні або й срібні. Досить часто дерево покривали левкасом або позолотою для імітації цінних металів.

Ікони Благовіщення та ікони чотирьох євангелистів, уміщені на царських вратах, часто мають форму медальйонів. Замість євангелистів, іноді зображені редактори Літургії св. Василій Великий та Іван Золотоустий.

Царські врата в українських іконостасах свідчать про оригінальність українських мистців. Вони не наслідували сліпо грецькі зразки.

Книжка Драгана приносить відомості про багатьох творців іконостасів. Цікава інформація, наприклад, про історію іконостасу в львівському соборі св. Юра.

Осередків церковного мистецтва в Україні було досить багато. «Провідними центрами, безумовно, були Львів і Київ». Через історичні обставини Львову в загальному випала більша роля, ніж Києву.

Західні стилі ренесансу, бароко, рококо мали вплив по всій Україні. У декоративній різьбі царських врат центральних і східних областей України теж ампір залишив сліди; його не видно в Галичині.

Київське видання праці Драгана починається обов'язковим твердженням про «глибокі творчі взаємозв'язки з мистецтвом російського народу». Насправді, Драган згадує про московського патріярха Нікона, що замовив був у Києві царські врата, та про українських і білоруських різьбарів, що працювали в Московії.

Про монографію М. Драгана В. Свєнціцька каже, що автор її «здійснив один з найважливіших і, мабуть, найважчий етап роботи». Він подав часову і стильову систематизацію мистецьких явищ і показав мистецькі школи та їх майстрів.

1937 року у Львові вийшла з друку праця Драгана «Українські дерев'яні церкви». Писав він теж монографію про українські дерев'яні дзвіниці, та не закінчив.

Для українських дітей у Бразилії

ПРОСЯТЬ ЛАСКАВОЇ ДОПОМОГИ

Єпископ Йосип Мартинець, екзарх українців-католиків Бразилії, вже збудував дім, де можна б примістити деяку кількість убогих дітей і сиріт. Там вони, під опікою сестер св. Йосипа, мали б удержання, науку й рідне релігійне виховання. Однак будинок це не викінчений; треба його теж устаткувати.

Рада пресвітерів нашої екзархії в Бразилії вирішила «вжити всіх заходів і засобів, щоб тих сиріток і бідних дітей якось улаштувати у своєму захисті чи гуртожитку», каже повідомлення з Курітіби.

«У Бразилії, країні нашого поселення, багато наших дітей і сиріток пропадає для нашого народу і св. віри. Одні живуть із батьками чи родичами злиденно у крайній бідності, а інші приміщені в таких захистах і гуртожитках, де не тільки не мають змоги вчитись рідної мови і св. віри в українському обряді, обряді своїх батьків, а й утрачають християнську мораль і пропадають. Багато ж з тих дітей спосібні, і могли б бути дуже корисні для нашого народу й Церкви».

Просять слати пожертви на цю ціль на адресу українського єпископа: Exmo. Jose Martenetz, Caixa Postal 6192, Curitiba-Parana, Brazil.

Генезаретське озеро занечищене

Генезаретське озеро (Кінерет) так занищене, що це створює загрозу для риб, сказав у Тель-Авіві Авраґам Йоффе, директор управління природних ресурсів.

Останнім часом в околиці озера побудовано готелі з невідповідною каналізацією. З піль спливають штучні добрива і занечищують воду.

Озеро, «святе для юдаїзму і християнства», треба зберегти від дальшої руїни, сказав А. Йоффе.

МУДРІСТЬ ПОСЛУХУ

(закінчення з 4 стор.)

Це той самий бунт, що вчинив диявол.

АКТУАЛЬНА МОЛИТВА

Якою актуальною є молитва Божого слуги Андрія, що просив про мудрість послуху Божому законові, що включав також послух Церкві і світській владі. Божий слуга знав, що «щаслива та душа, що слухає, як Господь промовляє до неї і переймає з Його уст слово потіхи» («Наслідування Христа» III,1). Так, Божий слуга Андрій мав мудрість послуху Божому законові і ще про неї просив; а ті, що викрикують за рознуздані «права», тієї мудрости не мають і про неї не просять.

Тому мусять за непослух дістати те, що сказане про непослушних у Св. Письмі: «Коли ж ви мене не послухаєте і не виконуватимете всіх оцих заповідей моїх, коли зневажатимете мої установи й гордуватимете веліннями моїми, не здійснюючи всіх заповідей моїх та ламаючи союз мій, то ось що я зроблю з вами: напущу на вас страх, сухоти й пропасницю, від них померкнуть очі й погасне життя... Я звернуся проти вас, і вас поб'ють вороги ваші; над вами володарюватимуть ненависники ваші, і ви втікатимете, хоч і ніхто не буде гнатися за вами... Якщо і тоді не послухаєте мене, я семикратно обкладу вас карами за гріхи ваші. Я зламаю вашу зарозумілу силу... Коли ж і після цього не послухаєте мене і повстанете проти мене, я теж виступлю в гніві проти вас і покараю вас усемеро за гріхи ваші. Ви їстимете тіло синів ваших, і тіло дочок ваших їстимете... Міста ваші оберну в пустиню, зруйную святині ваші... Я спустошу країну вашу, а вас самих порозкидаю між народами... І спорожніє земля ваша, а міста ваші перетворяться в руїни... Ви загинете між народами, і пожере вас земля ворогів ваших. Хто ж зостанеться з вас, ті зотліють за свої беззаконня по ворожих землях... І тоді впокориться їхнє необрізане серце, і тоді вони спокутують свої беззаконня. За те, що приписами моїми погордували й установами моїми гидували» (Левіт 26,14-44).

Загроза кари за непослух була звернена до жидівського народу, але не ліпшими, а може й гіршими, є нинішні переступники і непослушники Божому законові.

Погроза була дана жидівському народові; вона є і для українського і для московського, і для всіх народів, що непослухом Божому законові ображають Творця і Вічного Законодавця. Хто не хоче Божої кари, нехай буде послушним Божому законові. Жидівський нарід зрозумів свою провину, що не слухав Божого закону. «Ми згрішили перед Богом», — казали вони. «Ми були неслухняні супроти нього, не слухалися голосу Господа, Бога нашого, щоб ходити за заповідями, що Господь дав нам. Були ми неслухняні супроти Господа, Бога нашого, й відверталися, не слухалися його голосу. Тому і впали на нас нещастя та прокляття» (Варух 1,17).

За непослух «Він видав їх у підлеглість усім царствам, що навкруги нас, на наругу й дивовижу усім народам навколо, куди Господь їх порозкидав. І вони були під сподом, замість бути зверху, за те, що ми згрішили супроти Господа, Бога нашого, й не слухались Його голосу» (Варух 2,4).

Бог, що карає, є понад усе милосердним. Пригадаймо собі Боже милосердя і Божу любов до тих, що завертають зі злої дороги, що стають послушними Божому законові, що визнають свою помилку «надуживання свободи». Коли люди схаменуться, тоді — каже Господь — «Я дам їм серце й вуха, що будуть слухати. І відвернуться від своєї впертости і від своїх лихих учинків. Тоді я поверну їх назад у край, про який я клявся їхнім батькам, і вони ним заволодіють. Я розмножу їх і вони не поменшають. Я зроблю з ними союз вічний і буду їхнім Богом, а вони будуть моїм народом. Я не проженý більше свого народу з землі, яку я їм дав» (Варух 2, 31-35).

ТРЕБА ДУМАТИ

Якби сьогочасні «протестники» хотіли чи вміли думати! Та, на жаль, вони не думають, вони не чують Божого голосу, що записаний у Божому листі до людей — у Св. Письмі, лише йдуть за пожаданням свого тіла. Їм байдуже, що протест проти всякої влади, непослух усім законам веде до хаосу, до знищення, до руїни. Так, їм байдуже. Що гірше: вони сподіваються, що вони зметуть «старий лад», самі якимось чудо будуть урятовані і будуть радіти на руїнах.

Саме на це їм треба здобути «свободу протесту», а також розбещеного життя худоби, брудних патлів і смердячої від бруду одежі. Бог, Церква, родина, тверезість, здержливість, культура, захорона людського життя, передовсім життя ненароджених, праця, чесноти — все це — завада й перешкода. Було б смішно слухати того безглуздя, якщо не було сумно. «Хіба не знаєте, що ви слуги того, кому віддаєте себе за слуг на послух, кого слухаєтеся: чи то гріха — на смерть, чи то послуху — на праведність?» (Рим. 6,16).

Щоб уникнути гріха непослуху, треба нам молитися за мудрість послуху, треба нам кликати: «Промов, Господи, твій слуга слухає» (І Цар. 3,10) і «Я Твій слуга; дай мені розуміння, щоб я знав Твої свідчення» (Пс. 118,125).

Правдою є, що велика більшість людства ще здорова; більшість молоді здорова, має «мудрість послуху» Божим законам, ходить до церкви, вчиться, працює і для себе і для спільноти, і для Церкви і для народу. Але треба бити в дзвін тривоги, бо отрута діє, зло поширюється, зараза заражує.

Подумаймо лишень, як виглядало б життя, якщо світ пішов би на «повну свободу»? Як, наприклад, виглядала б школа, якщо учень приходив би до неї тоді, коли хотів би? Як виглядала б фабрика, лікарські, адвокатські та інші бюра, якщо робітники, лікарі, адвокати приходили б на працю, коли «їм сподобається»? Як виглядали б шпиталі і хворі, якщо медсестри приходили б до праці раз тоді, раз в інший час, раз — зовсім ні? Як виглядали б подорожі, якщо літаки відлітали б, коли пілоти хочуть прийти до праці, коли водії автобусів чи поїздів мали б «свободу» їхати, коли їм захочеться, а, може, й куди їм захочеться? Це був би гірший хаос, як на початку сотворення світу!

Ні! Це факт, якого криком і протестами не можна змінити; факт, що життя і всі життєві прояви засновані на законах. І тим законам треба бути послушним, бо інакше вони помстяться на непослушних (самовбивства «свобідних» наркоманів, смерть матерей, що вбивають ненароджених дітей тощо).

Не має чогось такого, що називалося б «свободою» від законів родинного життя! А є такі хлопці і дівчата (та й старшенькі!), що вказують на щось одне чи друге в родинному житті кричачи, що це нібито «відбирає їм їхню свободу». Вони не відкидають усіх родинних законів. О, ні! Тато й мама мають їх зодягнути, нагодувати, післати до школи (?), дати на папіроски (а якже!). Це кажуть вони, обов'язок батьків.

А чому батько-мати мають їм казати, коли прийти додому, з ким приятелювати, які книжки читати чи яких не читати? Чому пригадують їм, що треба в неділю піти до церкви? Вони ж мають «свій розум» і передовсім «свої права»!

ПРИКЛАД ІСУСА

А Ісус, Божий Син, був послушний своїм земним родителям, як читаємо у св. Луки: «І Він пішов з ними й повернувся у Назарет і був їм послушний» (2,51).

Ангели знають велич, силу і справедливість Божу. Не лише добрі ангели, але навіть і ті злі, хоч Бога бояться і Його ненавидять, все таки слухають Його. Багато разів читаємо, як Христос вигонив злих духів і вони все Йому повинувалися (Мр. I, 23-27). А люди гірші і від тих злих духів, коли вперто противляться Богові і не слухають Його закону!

Послухаймо, що каже Ісус про послушних і про непослушних Його законові: «Кожний, хто слухає ці мої слова й виконує їх, подібний до розумного чоловіка, який збудував свій дім на скелі. Полила злива, потоки розлилися, подули вітри й натиснули на той дім, та він не повалився, бо був збудований на скелі. А кожний, хто слухає ці мої слова й не виконує їх, подібний до необачного чоловіка, який збудував свій дім на піску. Полилася злива, розіллялися ріки, подули вітри й ударили на той дім, і він повалився, і руїна його була велика» (Мт. 7,24).

Божий слуга Андрій знав, що «щаслива та душа, що слухає, як Господь промовляє до неї і переймає з Його уст слово потіхи» («Наслідування Христа», III, 1).

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
28. — Гайнс Крік 10; Ройкрофт 3

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
21. — Восток св. Михаїла
28. — Ст. Майкел

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
21. — Ст. Павль год. 10 р.
28. — Боннивил год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк
7. березня — Радвей

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
21. — Черґіл год. 10; Рочфорт Бридж год. 12
28. Менлі год. 10:30

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
21. — Голден 8:30; Голден-фарми год. 10:30. (початок посту понеділок 22 лютого, новий стиль).
28. — Голден 10:30 (початок посту 1 березня, старий стиль).

о. П. Іванець
6036 - 105 B St., Edmonton
Ph. 434-8273
21. — Лішур
28. — [illegible]

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
21. — Річмонд Парк 11
28. — Атабаска 10; Бойл 12:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
21. — Ту Гилс, 9; Плейн Лейк, год. 10:30
28. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ год. 10:30
У Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ, щоп'ятниці, год. 7:30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
21. — Мирнам 10:00
28. — Ллойдмінстер 10:30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
21. — Гей Лейкс 11, (загальні збори).
28. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
21. — Редвотер 9; Вог 10:30
28. — Редвотер 10:30
7. березня — Редвотер 10:30
Кожної суботи о 8 веч. Молебень до Господ. Хреста, а по Молебні — сповідь.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
21. Спедден
28. — [illegible]

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
21. — Іннісфрі [illegible] 10:30
28. — Мемвіл 10:30
7. березня — Левой 10 рано (сповідь)

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141 Derwent
21. — Дервент 9; Верміліон 11
28. — Дервент 10:30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
422 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
21. — Норт Бетлефорд: год. 2:30 попол. Радісон
28. — Медовлейк
7. березня — Норт Батлефорд; 2:30 попол. Радісон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
21. — Пітерсон 10:30
28. — Гаврилюки 10:30
7. березня — Вонда 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
21. — Кадворт 9; Гамболдт 11; Леніген 3 попол.
28. — Гамболдт 9; Кадворт 11; Твей 3 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph.
21. — Ланівці
28. — Алвена - місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
21. — Вакав 10 год.
28. — Вакав 10; Сокаль 11:30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-229
1112 Caledonia Ave.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

УПРАВА І ШИРШИЙ КОМІТЕТ едмонтонської парафії Покрова Пресвятої Богородиці на 1971 рік: зліва направо в першому ряді: Григор Конопацький — перший голова парафії і старший брат, п-і Стелла Кутна — голова відділу ЛУКЖ, Василь Данильчук — голова церковного комітету на 1971 рік, о. парох Василь Волошин, Артур Іваськів — перший заступник голови, п-і Марія Кубрак — секретарка відділу ЛУКЖ, Михайло Яніцький — старший брат; стоять: Стен Кобилка — секретар відділу БУК, Володимир Смук — диригент хору, Микола Богатчук — господар церкви, Іван Стеблик — член БУК, Степан Антоськів — секретар, Михайло Яремій — другий заступник голови, Іван Болехівський — пресовий референт, Стен Масква — член контрольної комісії, Дмитро Кубрак — фінансовий секретар, Євген Кутний — член контрольної комісії, Павло Дайко, Іван Яницький — члени БУК, архітект Володимир Кубрак — будівничий церкви. Загальні збори парафії, що на них вибрано управу, відбулися 7 лютого.
фото: „Алберта"

Богослуження: лютий-березень

Гр.Кал.Дн			Юліянський календар	Грегоріянський календар
18	5	Ч	Конона мч.	Кирила Єрусалимськ. св.
19	6	П	42 мч. в Аморії	Хрисанта мч.
20	7	С	Василія єщмч.	Отців уб. в об. Сави
21	**8**	**Н**	**3 Посту Хрестопокл.**	**4 Посту. Якова**
22	9	П	† 40 мч. у Севастії	Василія єщмч.
23	10	В	Кондрата мч.	Никона препмч.
24	11	С	Софронія св.	Захарії преп.

IMPERIAL MEMORIA
& STONE Company
10702 - 101 St., Edmonto
Найбільша в Едмонтоні вдивока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й марму до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, пам'ятні таблиці на гроби з мармуру, граніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром і даром доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 3... опусту від нормальної ціни

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ВІРУЙТЕ В ЦЕРКВУ, НЕ ВІРУЙТЕ В БОГОСЛОВІВ

Два видатні північно-американські єпископи говорили більш-менш у той самий час і сказали майже те саме. Сказали: віруйте в Церкву, не віруйте в богословів. Одним із тих ієрархів є людина виразно консервативних поглядів; другого всі зараховують до церковних проґресистів.

«Є ЧІТКА РІЗНИЦЯ». Між вірою і богословськими теоріями є «чітка різниця». І саме змішування віри з богословією є великою причиною теперішньої духової кризи в Церкві, сказав у Фльоренції американський кардинал Джон Райт, керівник однієї з ватиканських конґреґацій.

«Богослови є люди, а в людей думок багато, та ще й різних», сказав він у доповіді, виголошеній на курсі духовенства. Богослови шукають підходу до правд Божого об'явлення, намагаються будувати теорії й системи. «Однак богослови не є джерелом віри, а їхні теорії не є предметом віри».

Богословські твори і взагалі наукова діяльність богословів мають величезну ролю в житті Церкви. Проте Церква не є «форумом» ні «школою богословії чи богословій». Навіть богословські системи, які здобули загальне визнання в Церкві, залишаються тільки системами і не стають предметом віри. Божого об'явлення авторитетно навчає тільки Церква, яка подає віру всім, також авторам богословських книжок, сказав кардинал Райт.

Після II Ватиканського собору продукція богословських книжок журналів зросла назвичайно. Вплив християнської думки на культуру людства куди сильніший тепер, ніж був раніш, сказав кардинал Райт, На жаль, після II Ватиканського собору також поширився в світі фальшивий погляд, нібито християнська віра — то те, що про неї пишуть різні автори.

«КАЖУ З ЖАЛЕМ». В Оттаві на цю тему говорив онтарійський єпископ Емметт Картер, колишній голова Єпископської конференції Канади. Він не дав такої пасимістичної оцінки, як кардинал Райт. Єпископа Картера не бентежить т.зв. криза в Церкві. На його думку, в богословії Католицької Церкви можливий і потрібний трохи інакший філософський підхід. Він задоволений також тим, що на цю пору католицькі дослідники й автори працюють в атмосфері, вільній від зайвого тиску.

Біда в тому, що в новій «атмосфері» досить часто виступають різні доповідачі, що пропонують недоварену богословську юшку, а під обкладинкою нового твору нерідко продається недопечена богословська паляничка. Газети й телевізія швидко доносять усюди кожний виступ, а деякі автори вже засвоїли собі від журналістів схильність до поверховости та сенсаційности. Єпископ Картер не закликає обмежувати теперішню свободу. Він тільки хоче більшої поінформованости від тих, що інформують, і більше думки від тих, що подають свої погляди. «Найгірше те, що більшість нашого народу в наш час не навчилася розрізняти між богословом і навчальною владою Церкви. Вони не розуміють, що богословія є слугинею віри, а ніколи її заступницею».

Церква з її навчальною владою — це основний факт. Це також предмет віри християнина. «Мої брати, сказав суворо єпископ Картер, я кажу це з жалем: не можна вилучити навчальну владу Церкви; можна тільки вилучити себе з Церкви».

РІК 1971-ИЙ НА ПРЯШІВЩИНІ

З календаря на 1971 рік, виданого Пряшівською єпархією «для русинів східної Словаччини», виходить, що погода на цей рік буде така: хмарно, як скрізь у Чехо-Словаччині, але без сильних вітрів зі західної Словаччини.

Вісток із Пряшівщини, яких ще недавно було багато, тепер щораз менше. Газети й журнали звідти ще приходять, але майже нічого не кажуть. Досить несподіваним гостем є новий календар. Про поточні події він не говорить, але загальну погоду подає.

Увесь календар надрукований українською мовою, дещо-місцевим діялектом. Для тих «вірників», що української азбуки не знають, деякі українські тексти подаються латинськими буквами. Редактор просить вибачення, виправдуючись, що аж двох календарів друкувати не можна.

У календарі, виданого за дозволом о. Яна Гірки, теперішнього адміністратора епархії, є світлина папи Павла VI та єпископа Василя Гопка. Постанови про піст «у Греко-католицькій Церкві нашої епархії» ті самі, що ухвалив архиепископський синод Української Католицької Церкви, хоч про це нема ніякої згадки.

На 132 сторінках календаря нема ніяких словацьких текстів. Взагалі нема ніякого натяку про якісь словацькі претенсії. Це не значить, що в теперішній Чехо-Словаччині, де з недавніх Дубчекових свобід залишився тільки президент Свобода, пряшівські українці віддихають вільніше. Це значить, що словацькі шовіністи вже не дихають так важко, як у час короткої відлиги.

На пошану пам'яті Лесі Українки

Для відзначення ювілею Лесі Українки Український студентський літературний гурток при Манітобському університеті 8-го лютого влаштував виставку книжок про життя та творчість великої української поетки.

Виставка відбувається в головній бібліотеці Манітобського університету. Триватиме до 1 березня.

Книжки розміщені в скляних ґабльотах з англійськими поясненнями. Між книжками є теж сценарій Івана Драча «Іду до тебе». Ця книжка щойно появилася в Києві. На підставі цього сценарію роблять фільм у кіностудії ім. О. Довженка.

Леся Українка народилася 25 лютого 1871; вмерла 1 серпня 1913 р.

УМЕР СКРИПАЛЬ В. ЦІСИК

У Ню Йорку 7 лютого наґло вмер скрипаль Володимир Цісик, колишній професор Українського музичного інституту, 57 років.

Папа Климент, ім'ям якого названий наш університет у Римі

Хто був папа Климент, ім'ям якого названий Український католицький університет у Римі?

Чому саме його ім'ям?

На недавньому святі в Римі Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал, назвав св. Климента «опікуном нашого університету».

Він говорив: «Хто ж він такий цей опікун?

Це святої пам'яті папа Климентій, що правив Церквою в 92-100 рр. в Римі, як четвертий з черги наслідник св. Петра, Ліна і Анаклета, хоч був уже свячений св. Петром. Коли постав спір у Коринті, і вірні усунули пресвітерів, то папа своїм посланням, написаним грецькою мовою, привернув там лад і спокій. У цьому згідні усі, і є на це безсумнівні свідоцтва.

Пригадаймо собі тільки два голоси визначних свідків: св. Діонисія, єпископа Коринту (170 р.) і св. Іринея, єпископа Ліону (202 р.).

Перший так писав до папи Сотера: «Сьогодні було в нас свято, Господній день, і ми читали твого листа, ми збережемо його назавжди для нашої науки, як і давнього, написаного до нас, за уряду Климентія» (Євсевій, Церковна історія, IV, 23).

А св. Іриней каже: «За того Климентія стався великий бунт між братами в Коринті, а Римська Церква вислала дуже спокійного листа до коринтян, і він довів їх до замирення та віднови віри, бо проголошував недавню, одержану від апостолів, традицію» (Іриней, Проти єресей, III, 3).

Тут кінчається римська традиція і починається українська. Щодо наступних дат перебігу життя св. Климентія нема вже такої безспірної однозгідности, але нема і заперечуючих фактів і свідоцтв.

Загальноприйнятим в історії є передання, що св. Климентій за свою ревну душпастирську працю і діяльність, а саме за те, що, крім звичайних громадян, навернув на імператорському дворі, між іншими, урядника Сізінія і його дружину Теодору та 40 визначних осіб, — був засланий імператором Траяном у південну Україну, на Крим, до Херсонесу. Там за свою дальшу широку апостольську віддану працю потерпів мученичу смерть; був укинений у море, звідти витягнули його тіло і похоронили на близькому острові.

Далі передання каже, що на узбережжі України він навернув 2.000 поган і побудував 75 церков. Тим піддержав він християнство і єдність Церкви, започатковану св. ап. Андрієм і його учениками в Україні.

Св. Іриней, вичисляючи перших мучеників, щоправда, не називає св. Климентія. Але, з другого боку, не було мощів св. Климентія в Римі, хоч всіх папів переносили до церкви св. Петра на Ватиканській горі або до катакомб. Зате, на місці власного дому папи Климентія в Римі, в його честь збудовано «храм св. Климентія». Крім цього, в Україні було передання, що папа Климентій умер мученицькою смертю в Корсуні, і на тій основі св. Кирило і Методій відшукали його тіло на одному недалекому острові, в час подорожі до хозар, та взяли зі собою частину тих мощів, за благословенням тамошнього архиєпископа, і завезли їх на Моравію, а потім до Риму, де їх зустрів найсвятočніше сам папа з великою процесією і почестю.

Решту мощів св. Володимир, у час свого походу на Корсунь, забрав до Києва та і умістив у величавому богородичному соборі, ним збудованому. Біля мощів св. Климентія він казав похоронити себе і свою родину.

Головою св. Климентія-папи благословили Клима Смолятича по його виборі на митрополита. В честь св. Климентія князі веліли бити монети з його погруддям. Але від часів зруйнування Києва монголами перериваєтся климентівська традиція. Якщо б цей Климентій був не папою, а якимось грецьким мучеником, якщо б папа Климентій загалом не згинув мученицькою смертю в Україні, то годі собі пояснити, звідки взялася така традиція в Україні. Над вияснeнням цього питання мусять попрацювати наші вчені і професори Українського католицького університету.

Ось це той наш опікун, якого пам'ять нині так світло святкуємо. Але може хтось спитати, чому саме він став патроном нашого університету? Багато склалось на це рацій і причин, з яких назвемо лише кілька.

Найперше, св. Климентій є перший папа високоосвічений і вчений, як свідчить його послання до коринтян. Зі смертю апостолів закінчилося об'явлення, а почалося його передання і наукове опрацювання. Таким чином богословська арґументація св. Климентія є початком християнської, вселенської, богословської науки.

По-друге, св. Климентій уперше зв'язаний з Україною як римський папа, і по виступі св. Андрія, він є свідком її єдности з вселенською Церквою. Ця традиція кріпшала, продовжувана херсонеськими мучениками-єпископами. В VII стол. на Криму згинув також мученичою смертю папа Мартин I. І так було аж до XII стол., коли візантійські митрополити втягнули Україну в керуляріївський роздор.

Ось чому св. Климентій, як великий свідок церковної єдности на Україні, став і патроном нашого університету, щоб боронити його від усіх противників, не тільки безбожників, але також і псевдохристиян у цьому світі. Вже саме ім'я папи повинно здержувати і опам'ятувати не одного з них від нападів і ворогування на університет.

Св. Климентій був в Україні об'єднюючим чинником церковного й наукового життя. Бо «правда і любов науки об'єднює всіх у розсіянні сущих».

Патрон св. Климентій приніс справді великі благодаті. Ось тут на тих полях, де недавно паслася худоба, стоїть університет, збудовано храм св. Софії і закуплено широке поле для розбудови. А почалася ця праця без сотика. Св. Климентій став знову нашим заступником перед Богом і речником перед усім українським народом. Благословення університету і храму, при участі Святого Отця Павла VI, величавий концерт, понад 4,000 прочан з усього світу — це благодаті з рук св. Климентія. Преґарний кивот і семираменний свічник, чудові вишивані обруси на престоли, дари монахинь і світських пань із Гамбурґу, Анґлії, Вінніпеґу, Австралії, і недавня жертва (15,000 дол) покійної Марії Дичковської з Чікаґо — це вияв не тільки жертвенности, а й свідомости церковної і національної єдности, що зворушують нас до сліз. Якраз тому так святочно святкуємо пам'ять св. Климентія та дякуємо за великі добродійства і благодаті».

З НОВИХ ВИДАНЬ

ПО УКРАЇНІ

О. Войценко. XIII міжнародний конгрес історичних наук і подорож по Україні 1970. Вінніпеґ, УВАН, 1970, стор. 40, Ціна: 1 дол.

До найбільш наболілих читань в Україні належить питання української мови, каже авторка. «В Україні є працівники всесоюзного уряду, що з вами по-українськи не будуть говорити... Деякі документи (як не всі), білети тощо, надруковані виключно російською мовою».

О. Войценко була у Києві і Львові. У серпні 1970 в Москві був з'їзд істориків. З Канади було бл. 50 осіб. Авторка, член Канадської історичної асоціяції, брала участь у з'їзді і подає деякі відомості про нього.

БІЧНА АНТЕНА

БЕЗ УНІВЕРСАЛУ

Великий документ, майже універсал написав один із читачів «Свободи». Це звернення до українського народу; як годиться, має заголовок «До українського народу».

На жаль, «Свобода» (5 лютого) не хоче друкувати небуденного документу. Автор одержав таку відповідь: «Зробимо вам і українському народові прислугу і того звернення не надрукуємо».

ДВОЄ НЕБІЖЧИКІВ

Клопоту завдає небіжчик Микола Куліш ученим авторам, що шостий том нової «Історії української літератури» писали.

Куліш, арештований 1934 року, вмер на засланні. Останнім часом його «реабілітували». Отже, лаяти не можна. Але як хвалити, коли він писав таке, за що й тепер арештують?

Не лають і не хвалять київські автори. Кажуть, що Куліш, з одного боку, виявив небуденний талант драматурга та ще й пролетарського; однак з другого боку, «збився на манівці» і через це «втратив довіру». За тему однієї зі своїх комедій наважився був узяти «українізацію, що проводилася тоді в установах і на підприємствах республіки».

А чому б трудного вияснення не почати від небіжчиці українізації? До підприємств республіки вона ніколи не зайшла, але в деяких установах була. Де й коли померла нещасна?

ПОЇХАЛА, ПОБАЧИЛА

Не вірте тим, що балакають про Україну, не бачивши її, застерігає в торонтському «Житті і слові» прогресивна туристка з Манітоби. Ця поїхала, побачила і тепер інформує правдиво.

Яке ж вона тепер, та Україна?

«Національна формою і соціялістична змістом, як увесь Радянський Союз».

Нівроку. Вже така національна, як увесь Союз? І вже тепер?

ОДЕСА З КНИЖКОЮ

З Ізраїлю хтось прислав одеським жидам листівки зі закликом домагатися дозволу еміґрувати до жидівської держави. «Правда» повідомила, що одеські адресати дуже обурені цією провокацією, хоч не каже, чи провокація дійшла аж до їхніх рук.

Звідки ізраїльські провокатори роздобули одеські адреси? З телефонічної книжки міста Одеси, каже московська «Правда». А єрусалимська «Пост» (9 лютого) докинула від себе: це перше совєтське повідомлення, що в Одесі є телефонічна книжка, якої ще не мають ні Москва, ні Ленінград.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

МУДРІСТЬ ПОСЛУХУ

о. Микола ДЯДЬО

«І дай мені мудрість послуху для Твого закону, для Твоєї Церкви». У молитві Божого слуги Андрія нема окремої просьби про мудрість послуху для світської влади. Добрий християнин, що слухає Божого закону, буде слухати і законної світської влади. Св. ап. Павло наказує слухати законної влади, бо вона походить від Бога. «Нагадуй їм, щоб корилися верховній владі, щоб слухалися, бути готові до всякого доброго діла» (Лист до Тита 3,1)... «Слухайте ваших наставників і коріться» (Євр. 13,17).

Поняття послуху включає обмеження свободи людини. Хто слухає Божого, церковного чи світського закону, той мусить не раз обмежити свої побажання, свою свободу дії. Нерідко або таки часто буває, що ми непослушні Божому, церковному чи й світському законові, бо не хочемо пожертвувати своєю свободою, а хочемо робити так, як нам завгідно, а не як Бог, Церква чи держава кажуть.

Господь дав нам свобідну волю, але дав також розум, що повинен нам вказати, як тієї свободи вживати, а не зловживати.

НАШІ ДНІ

На жаль, нині сотні тисяч, а то й мільйони людей тільки й те говорять, що їм обмежують їхню свободу. Ніколи в історії людство не було так заняте правами людини, як нині. В цілому світі люди вимагають своїх «прав»: студенти університетів (а то вже й середніх шкіл!), жіноцтво, робітники, чорношкірі, червоношкірі, жовтошкірі, під'яремні народи. Виходять на вулиці міст з таблицями (лише не в СССР!), протестують проти обмеження їх «прав» чи нехтування їхніх «прав» і домагаються їх привернення або необмеженої свободи.

Не тільки з виховних установ, не тільки з дільниць міст, де живе крайня біднота, не тільки від тих, що ворог їх поневолив і старається знищити, але також з духовних семінарій, з чоловічих і жіночих манастирів чути голоси, і то досить сильні, що домагаються «свободи» чи «прав», що хтось там їх їм відібрав і не хоче віддати!

Правильно! Багато є несправедливости, багато є покривджених і гноблених, що живуть під диявольськими режимами, що живуть у неволі чи й на волі, але в обставинах, негідних людини.

Але крик за «права людини» дуже часто зокрема в західному, т.зв. вільному світі з однієї крайности переходить у другу. Багато, дуже багато з тих, що домагаються «свободи і прав» в дійсноті домагаються «визволення» від законів Божих, церковних і державних, щоб нікого не слухати, а жити за своїм власним баажанням і забаганками.

Протести ці часто (незавжди) роблять люди, що мають звихнену ідею моралі й релігії та фальшиве ставлення до законного уряду і спільноти, серед якої і, дуже часто, з якої вони живуть. Такі «протести» дуже голосно осуджують державну владу (про безбожних тиранів мовчать!) лише тому, що не хочуть слухати справедливих законів, що видані для добра спільноти і для них самих.

Часто й добрі люди стають збентеженими і зведеними на манівці вигуками юрби, що хоче все знищити. І ті добрі попадають часом у сумнів, чи те, чим вони дотепер жили, що вважали за добре, чесне, святе і справедливе, є справді таким.

Дивіться на багатьох батьків. Вони не можуть дати собі ради зі своїми власними дітьми, з їх поглядами на наркотики, на статеве життя, на смертоносну їзду автомобілями, на пиятику. На думку їхніх дітей, «це ніщо поганого, бо всі так роблять»! І буває, що деякі батьки піддаються цим поглядам і думають, що коли велика кількість молоді так робить, то зло перестає бути злом і стає дозволеною річчю!

З усіх домагань «свободи і прав», що часто є атакою на порядок, лад і на законну владу, найбільше шкоди приносить домагання «свободи і прав» у відношенні релігії й моралі. Вимога «свободи» від релігії й моралі, від моральних законів жене людей у гріх, що стає паном таких людей, і то дуже часто на все їхнє життя.

Вимога так званої «нової моралі» є нічим іншим, як вимогою бути неморальним, жити за похотями тіла!

Такі, що кричать за «нову моральність», за «свободу абортів», за «волю» робити, що тільки захочуть, кажуть собі та іншим, що Господь Бог не має права казати їм, що можна й чого не можна робити.

Домагаючись «усіх прав» для себе, такі люди заперечують усі права Бога — Творця. Він, кажуть вони, не має права казати їм, у що вони мають вірити, як жити, як поводитися, як Його прославляти (якщо взагалі будь-коли думають про будь-яку прославу Бога!). Вони живуть, як каже Св. Письмо: «Ми не послухалися голосу Господа, Бога нашого... І кожний з нас пішов за забаганками свого лихого серця, щоб служити іншим богам (своїм похотям) та чинити зло перед очима Господа, Бога нашого» (Варух 1,2).

Гордість веде таких ще дальше. Зарозумілі земні хробаки навіть вигукують: хто Він, властиво, є, той Бог, що береться мені казати, що і як маю робити?

(закінчення на 5 стор.)

$100

то все, що вам треба, щоб ви могли стати членом М-Фонду в Роял Трост, тобто в найбільше успішному фонді в Канаді. Зайдіть до нас й поговоріть з нами про те.

ROYAL TRUST

I'd like to find out more about Royal Trust's "M" Fund. Please send me detailed information. I understand there's no obligation on my part.

NAME______ MR. MRS. MISS

ADDRESS______

______APT.______

CITY______PROV.______

Royal Trust Ваші гроші працюють в Роял Трост

ВІСТІ З УПРАВИ МІСТА ЕДМОНТОНУ

Едмонтонський посадник мейор І. Дент погодився, на наше прохання, писати що якийсь час коротку статтю про Едмонтон до „Українських Вістей". Думаємо, що багатьом нашим читачам буде цікаво знати про деякі едмонтонські справи, на які може, в радіо, чи англійській пресі не звернули уваги. Ред

* * *

Мені дуже приємно скористати з пропозиції редакції „Українських Вістей", які погодилися друкувати мої статті в їхній газеті. Я гадаю, що про наше місто можна багато говорити й писати, багато й написано вже, й я сподіваюся, що читачі „УВ" з моїх статей побачуть троха іншими очима, що діється в місті, а саме: як виглядає керування містом очима його мейора.

Здається мені, що загалові едмонтонців невідомо, що 1970 рік був дуже добрим роком у стараннях Едмонтону розбудувати промисловість та в той спосіб знайти можливості праці для його мешканців.

Недавно я переглядав деякі цифрові дані, з яких виходить, що до Едмонтону прийшло минулого року 54 нові фабрики, хоч в цілій країні господарське положення не надзвичайне, а будова нових фабрик вимагає великого вкладу готівки. В 1969 р. до Едмонтону прийшло 48 нових фабрик.

Щоб вам дати уяву, як розвивається наша промисловість, можна сказати, що в 1970 р. одна фабрика поставала що 6.7 днів, а в 1969 р. що 7.6 днів. Також будова торговельних складів (магазинів) поступала вперід. Загальне число нових торговельних складів, збудованих в 1970 р., було дещо нижче, як рік передтим, але зате зросли число добудов. В 1970 р. збудовано 68 нових торговельних складів, в 1969 р. 72. Зате в 1970 році розбудовано 54 існуючі склади, а 1969 р. лише 45.

Коли я вже подаю цифри, я повинен теж згадати, що Державне статистичне бюро подає, що в Канаді будуть кожного року пересічно 43 нові фабрики, в яких працює 50 або більше робітників. Едмонтонові вдалося заохотити протягом минулих чотирьох років по чотири з тих великих фабрик прийти на територію Едмонтону.

Ці статистичні дані кажуть нам, що місто постійно змінює своє промислову економію і, хоч час до часу проявляється деякий застій, то того розвитку він не задержує. Насправді, часи повільного розвитку промисловості в нас вважалися би за дуже скорий ріст в інших частинах нашої країни.

Гадаю, що варто ще теж згадати, що наше місто стоїть на порозі великого промислового росту. Американська рада для розвитку промисловості устійнила у висліді дослідів, що котре місто дійде до 500,000 мешканців, то тоді другорядна промисловость є вже направду добре встановлена й зачинає відогравати визначну ролю в місцевому господарстві.

Едмонтон уже доходить до того числа мешканців. Останній перепис населення виказав у Едмонтоні 435,503 мешканців у самому місті, а 449,000 в т. зв. метрополітальному Едмонтоні.

Я думаю, що ці факти й інші, при які я буду писати в чергових статтях, покажуть ясно, що перед нашим містом направду цікаве майбутнє.

Ivor Dent

Івор Дент
майор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

треба було йти до суду й здавати іспит з англійської мови та зі знання про Канаду.

Багато наших поселенців зовсім не знали англійської мови, а їх знання про Канаду було дуже слабеньке, тимбільше, що деякі судді питали такі, речі, яких наші поселенці не знали. Прийде прим. таким бідняга з глухої фарми стане перед суддею й дивиться мило на суддю. Суддя питає його прим., кілько є провінцій у Канади. А він, навіть не знає, що то є провінція. Суддя каже йому прийти за пів року. Наш поселенець, навчився вже кілька слів по англійськи й знає уже кілько є провінцій і йде відважно до суду. А тут сидить уже інший суддя й питає зовсім що іншого. Наш поселенець знову не вміє відповісти й суддя знову його „відкладає" на пів року. Деяких „відкладали" цілими роками, а деякі й повмирали й не діждалися ні горожанства ні пенсії.

Але між суддями був один виняток: Г. Мекдоналд. Він був передше адвокатом й мав багато до діла з нашими поселенцями, розумів їх добре, мав до них троха сентименту й багатьом нашим людям допомагав. Я знаю одного нашого фармера, що мешкав на полудне від озера Вобман, який старався про горожанство. Прийшов він до суду перед Мекдоналда, сам білий, як стіна й жде, що судця буде його питати. Судця переглянув його внесок і звіт від Ар-Сі-Ем-Пі й зачинає його питати. А нашому фармарові сказали, щоб на всі питання судді відповідав „так" („ес"). Суддя питає його, чи він комуніст: Наш фармар каже: „ес". Питається, чи він належить до комуністичних організацій, він відповідає: „ес". Питається, чи читає комуністичну пресу, він відповідає: „ес". Питається його, чи він любить комуністів, той знову каже: „ес", тоді суддя питається його, чи він хотів би їхати до СССР. Як наш фармар учув слово „Совет Раша", почав кричати й махати руками, що він не „Раша", а Канада. Суддя тоді засміявся, підписав його внесок й дав йому громадянство. Зараз відтак він дістав й свою пенсію.

Але таких суддів багато не було, був лиш один Мекдоналд знав зразу, що навіть, якщо відклав справу на пів року, чи рік, то наш фармар більше по англійськи не навчиться й тому йому дав громадянство.

Суддя Г. Мекдоналд уже помер, але багато людей, яким він допоміг дістати канадське громадянство, хоч вони не знали добре англійської мови, згадують його добрим словом.

ВІСТКИ З „РОЯЛ ТРОСТ"

Майно, що ним завідувала Компанія Роял Трост на 31 грудня 1970 р. сягало 10.7 мільярдів долярів, тобто приблизно на 700 мільйонів долярів більше, як попереднього року.

Збірний чистий прибуток з діяльности, після заплачення податку, сягав 6.8 мільйонів долярів, або 1.69 дол. на один уділ (шер). В 1969 р. прибуток був 6.3 мільйони долярів, або 1.54 дол. на один уділ.

В обох випадках прибуток на уділах опирається на пересічному числі уділів, що були в руках уділовців протягом року, тобто 4,259,000 уділів в 1970 р. та 4,132,000 уділів у 1969 р.

Щоб подолати постійному розвиткові компанії, на річних зборах буде обговорювана пропозиція збільшити число авторизованих уділів із 5 мільйонів до 10 мільйонів.

(Огол.)

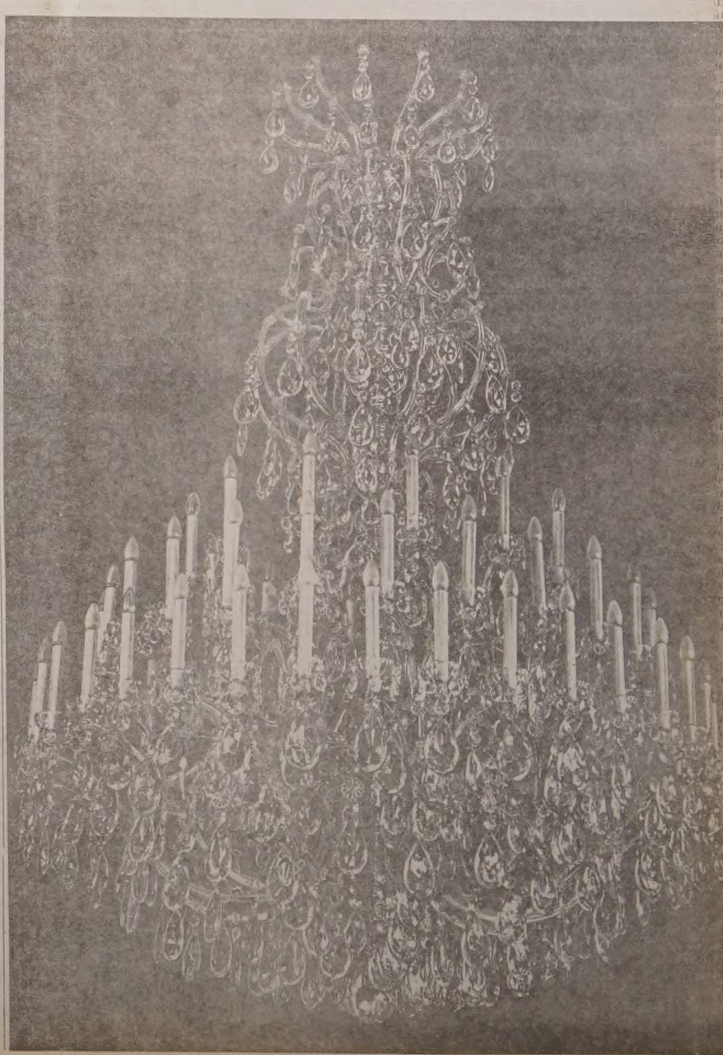

СВІТЛИНИ ДВОХ ПАВУКІВ, які відділ БУК Прес, Євхаристів в **Едмонтоні** (голова В. Духнай) справив до своєї церкви.

Більший на 78 свічок до середної бані церкви, а менший 21 свічок до святилища над престіл.

Вшанували кол. голову музейного комітету

Бл. 30 членкинь Єпархіяльної управи та музейного комітету ЛУКЖ відвідали в неділю, 7 лютого кол. голову музейного комітету ЛУКЖ п-і Антонію Кучер, щоб привітати її з днем іменин та уродин та подякувати їй за ту працю, яку вона вклала для організації та членства ЛУКЖ.

П-і Антонія Кучер, як членкиня ЛУКЖ, вже кільканадцять років працює як член музейного комітету, а кілька років була головою того комітету. На протязі 10 років вона перевела 14 курсів вишивання в різних відділах ЛУКЖ в Едмонтоні й на оселі св. Василія Великого в Піджен Лейк. На

п-і Антонія Кучер

тих курсах вона навчала вишивати різними українськими стібами, а кожний курс кінчався виставкою праць учасниць курсу.

Окремо треба згадати, що вона, при різних нагодах, влаштовувала виставки власних вишивок із доповіддями.

Як голова музейного комітету, п-і Кучер була відповідальна за виставки й конкурси вишивок у часі єпархіяльних з'їздів ЛУКЖ і за велику виставку українських вишивок і стібів у часі крайового з'їзду ЛУКЖ в 1968 р. в готелі Мекдоналд. Хоч у влаштуванні виставок у часі з'їзду помагали п-і Кучер усі члени музейного комітету, то все-таки п-і Кучер, як голова, відповідала за цілу виставку.

Кожний почин музейного комітету знаходить живий відгомін та піддержку у п-і Кучер. Все одно, чи йшлося про таблиці зі стібами, ляльки в народних одягах, чи декоративні рушники, вона завжди допомогла ті всі речі приготовити, чи прибрати. П-і Кучер причинилася теж чимало до побільшення тих музейних збірок. Будучи через кілька років головою музейного комітету, вона виявила велику ініціятиву для придбання постійного приміщення для музею, щоб молоді курсантки могли користати з музейних зразків. Єпархіяльний з'їзд прийняв думку музейного комітету й вирішив будувати приміщення для музею.

„То велика ласка й дар Божий працювати для добра других і поширювати знання й любов до українського народного мистецтва серед членства ЛУКЖ. П-і Кучер не спочиває, а постійно розвиває своє знання й працю в користь музею і членства ЛУКЖ" — сказала п-і І. Павликовська, вітаючи ювілятку від музейного комітету.

Від Єпархіяльної управи ЛУКЖ промовляла голова п-і К. Петецька, дякуючи їй за тиху й постійну працю для організації й членства ЛУКЖ. Відтак приявні відспівали „многая літа".

П-і А. Кучер висловила своє вдоволення, що може працювати серед молодих членів й склала щиру подяку всім, що її вшанували. Після того дочка та зять п-і Кучер п-во Зенон і Нуна Прокопи гостили приявних добірною перекускою. Вшановуючи свою матір, вони влаштували для неї окремий апартмент, де вона має постійну виставку своїх ручних робіт, як прекрасні вишивки, ляльки в народному одязі та українська кераміка. Експонати розміщено артистично в 3-ох кімнатах і приявні мали велику радість приглянутися їм й скористати з рідкої нагоди й оглянути їх докладно.

Замість дарунку, членкині склали 40.00 дол. на будову музею.

На многі літа, пані Кучер!

ВАЖЛИВЕ!
АВТА В УКРАЇНУ!
Лиш через короткий час
МОСКВИЧ 481Е
Америк. $2,875.00
ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 966 - Амер. $1,895
Можна купити лише обмежену кількість, тому
НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ!
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010

СКОРО! СОЛІДНО! ДЕШЕВО!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ
В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ІНШИХ МОВАХ
Великий вибір запрошеневих карток та різнородних друкарських черенок.
Маємо теж на складі і виготовляємо картки подяки з різних нагод.
За ближчими інформаціями звертайтеся особисто або телефоном на адресу
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St. — Ph. 422-5708

Вінчання Ришарда і Анни Сірман в Едмонтоні, Алберта

Чудові є дитячі роки. Безжурні під опікою батьків, особливо ніжного серця матері, вони ніколи не забуваються. Ці найдорощі особи-родичі — є першими й найбільш впливовими учителями, що вкладають у невинну душу дитини незмінну правду. Щаслива та дитина, що має християнських родичів та йде за їх вказівками.

Чудовий і прекрасний молодечий вік, повний ентузіязму та плянів і мрій на майбутнє. Змалечку виховані молодець, чи дівчина на підставі християнської моралі, по тій лінії починають кристалізувати свій світогляд, вибирати звання і стан. Більшість шукають пари-товариша, чи товаришку життя. І коли вони віднайдуть себе, їхнє бажання є бути на завжди разом та заложити своє власне родинне гніздечко. Тоді приходить довго ожиданий день вінчання. Той день є одним із найкращих, найщасливіших моментів, який ніколи не забувається, бо він врізується в душу глибоко, глибоко на все життя. Таким днем для молодих Григорія Ришарда Сірмана і Ганни Марії Бундзяк був 10 жовтня 1970. У гарно прикрашеному в українському стилі храмі св. Юрія Переможця в Едмонтоні зібралися численні весільні гості родини Сірманів і Бундзяків із багатьма приятелями і знайомими. О 2-ій год. попол. святоюрський парох митрополичий радник о. В. Тарнавський в асисті пароха Успенської церкви о. Б. Снігуровича поблагословили подружжя. Милозвучно співали друзі молодих під керуванням п. Т. Слабого. Ті незабутні хвилини нашого рідного, чудового обряду витиснули сльози радісного зворушення у всіх приявних.

Ришард і Анна Сірман

Друга частина весільних обрядів то весільна гостина — вечеря. У гарно прибраній, обширній залі парафії св. Івана зібралося бл. 400 запрошених гостей. Довгенько приходилось ждати у вітальній кімнаті, щоб гості вписалися в пам'ятну книгу. Нарешті приїхали молоді із почотом. П. Ст. Остапович що був господарем весіля, коли вже усі засіли за столи попросив о. радника В. Тарнавського поблагословити весільну трапезу. Гостина пребагата. На видному місці пишався традиційний весільний коровай. Господар свята представляє головний стіл, а також і деяких гостей на залі, близьких кревних і свояків родини Сірманів і Бундзяків. П. Остапович теж коротко, але дуже гарно склав побажання молодій парі.

Головним промовцем був о. радник В. Тарнавський. Він підчеркнув дуже важливе і позитивне явище, а саме, що обоє молодята є дітьми нашого народу та нашої Церкви. Хоч уроджені не в Україні, вони в нічому не уступають тим, що вродилися у „старому краю". То безперечно заслуга родичів, що з малечку навчали їх, чиї вони діти, якого народу. Країну, в якій живемо треба шанувати, любити, мову країни поселення обов'язково добре знати, але понад усе цінити цінності нашого народу, себто: мову, звичаї, традицію, Церкву.

Гарну промову сказав теж п. Б. Конвей, менаджер фінансової установи „Герітедж" (Спадщина). Він підкреслив шляхотність особи молодої, яка є секретаркою в тій установі.

Молодий Ришард дякував усім за участь у їхньому святі: своїм батькам та батькам своєї дружини, що показали їм правильний шлях життя. За старим звичаєм був „перепій" та роздача короваю і весільного печива (кейка). При цьому було складання молодим дарунків.

Дружбами і дружками були: К. Вітфілд, Г. Форемська, Л. Сірман, Л. Веселовська, М. Бундзяк, Р. Кісілевич, В. Сірман, М. Ковальчук.

Весільними гістьми були: родина і свояки п-ва Сірманів і п-ва Бундзяків з Манітоби, Саскачевану й інших провінцій Канади, а навіть із ЗДА.

Григорій Ришард Сірман, син Григорія і Емілії з роду Галак, народився в Ту Гиллс, Алта. Немовлятком ще переїздить з батьками до Едмонтону.

За прикладом своїх батьків від малої дитини активно уділяється у церковному житті. Є членом УКЮ, Вівтарним дружинником та помагає у захристії. Закінчив Ст. Франсіс Ксавієр гайскул. Після того дістає працю на почті. П-во Сірмани є дуже активні в церковному і громадському житті. Живуть на території парафії Успення Пресв. Богор., якої були співосновниками. П. Сірман є дяком і книговодом у цій парафії, а п-і Сірман головою відділу ЛУКЖ. П. Г. Сірман займає гарне становище при головній почті. Їхні сини одержали гарне релігійне виховання. Два молодші сини Лаврентій і Василь йдуть слідами свого брата Ришарда і теж активно уділяються в церковному житті.

Молода Анна Марія Сірман, дочка п-ва Василя і Євгенії Бундзяк народилася в Німеччині. До Канади приїхала малою дівчинкою. Закінчила О'Лірі Гайскул й одержала працю секретарки в „Геретедж" (Спадщина), де й по сьогоднішний день працює. Діставши від своїх батьків гарне релігійне і національне виховання, й посьогодні є завзятою, карною пластункою. Ганя разом із своїми батьками й родиною належала до парафії Св. Юрія. Молоді п-во Сірман живуть в Едмонтоні на території катедральної парафії Св. Йосафата і є там членами під цю пору.

Обоє молоді є милими і товариськими членами суспільства, тому не диво, що друзі їхні влаштували їм окремі вечорі, після заручин, де пращали їх зі стану вільного, складаючи молодим чудові дарунки. Таких вечорів було декілька. В домі п-ва І. Ковальчука „відпускали з дівоцтва „Ганю, а в домі п-ва Ст. і С. Остапович друзі Ришарда „відпускали з парубоцтва". Найбільшою атракцією і оригінальністю того вечора була церемонія заложення молодому дибів-кайданів на ноги. То була доволі велика банька, наповнена застиглим цементом (фунтів з 30), яку колоджкою причіплено йому до ноги, як прообраз кайданів подружжя. Ришард не нарікав, був зливований. Десь з тією кулею пошкандибав, щоб розірвати „кайдани".

Дорогі молодята!

Від усіх нас близьких вашому серцю, ваших приятелів прийміть наші найщиріші побажання, всякого добра у вашому новому житті. Йдіть слідами своїх батьків, у всьому їх наслідуйте, як гарячо і практично вони люблять усе, що своє, рідне. Любіться щиро взаїмною любовою, держіть повсякчас високо прапор Христа між собою, у свойому домі, а тоді певно на вас самих і вашу родину зійде Боже Благословення й залишиться з вами по всі дні вашого життя, якого ми вам зі щирого серця бажаємо, щоб було довгим і щасливим!

Б. С.

З нагоди вінчання батьки молодого передали 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПЕРШІ ПЕНСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЛЮДЕЙ У КАНАДІ

В. ГАВРИШ

Сьогодні державні пенсії для старших людей у Канаді є великим добродійством для багатьох, які на старість не заощадили нічого. Кожному, що сьогодні бере державну пенсію, часто ще й з провінційним додатком, здається, що йому то належиться. Й дійсно належиться, бо парлямент схвалив відповідний закон, а кожний федеральний та провінційний уряд старається ще ті пенсії поправити, щоб пенсіонери могли вести з пенсії бодай скромне життя. Але завжди так не було. Заки дійшло до того, що уряд став виплачувати старшим людям пенсії, треба було звести чималу боротьбу в федеральному парляменті.

Перший, що підніс справу пенсій для старших людей, був основник соціялістичної партії Сі-Сі-Еф (нинішньої НДП) Джемс Вудсворт. Його батько був духовником у методистській церкві. Сам Джемс студіював на університеті в Манітобі, Торонто, та Оксфорді, Англія. В Англії він відвідував запущені міські дільниці й познайомився з нуждою, яка там панувала. Наслідком того в нього витворився бажання помагати бідним. Опісля він повернувся до Канади, працював душпастирем у Британській Колюбії, а відтак у Північному Вінніпеґу, де він заслужився багато для поправи житлових та умовин праці для багатьох імігрантів з Европи.

В 1913 р. він заснував Канадську харитативну лігу, якої завданням було нести суспільну допомогу мешканцям трьох степових провінцій: Манітоби, Саскачевану й Алберти. Як вибухла перша світова війна, Вудсворт заявився проти примусового набору канадців до військової служби й його лігу уряд розв'язав. Наслідком того його усунено теж з його душпастирської праці в церкві, в червні 1918 р. Він працював тоді в Ванкувер, як звичайний робітник при вантаженні дерева на кораблі й став цікавитися проблемами організації робітників. Він був випадково із доповіддю про потребу робітничої організації в Вінніпеґу, як там у травні 1919 р. вибух загальний страйк. Його, без найменшої причини замішано в страйкову акцію й арештовано під замітом заклику до страйку. Після п'яти днів його звільнено, а відтак відкликано й обвинувачення, але той арешт й обвинувачення принесло Вудсвартові велику популярність робітничого провідника.

Завдяки тому його в 1921 р. вибрано федеральним послом з Вінніпеґу й він був послом з тої округи аж до своєї смерти в 1942 р.

Вудсворт враз із своїм товаришем-послом з робітничої партії А. Гіпсом запропонував в 1926 р. схвалити пенсію для старших канадців. Вудсворт відіграв відтак велику ролю в організації канадської соціялістичної партії Сі-Сі-Еф в 1932 (Келгарі) та 1933 р. (Ріджайна)

В 1937 р. Сі-Сі-Еф перший раз в історії Канади виставила кандидатів до федерального парляменту й Вудсворт був провідником тої партії в парляменті. Протягом 20-річного послування в федеральному парляменті Вудсворт боровся за поправу соціяльного положення робітників та фармерів. Вудсворт пережив велике розчарування в 1939 р., як вибухла світова війна, й більшість членів його партії піддержували рішення уряду вступити в війну з Німеччиною, й тоді дійшло до розходжень між ним та більшістю його партії. Але в кілька місяців відтак, при чергових федеральних виборах, його вибрано знову послом, виявляючи йому в той спосіб довір'я. Та в коротці після виборів він був спаралізований, наслідком чого й помер.

Старання Вудсворта про пенсію для старших людей увінчалися успіхом. В 1927 р. федеральний парлямент схвалив закон, на основі якого виплачував провінціям 50% видатків на пенсії для старших людей, а від 1931 р. 75%. Пенсії платили тоді провінції. Право до пенсії мали лише ті, що були британськими громадянами (тоді ще не було канадського громадянства, лиш британське), жили в Канаді потягом 20 років й закінчили 70 років життя. Зпочатку пенсія була 20.00 дол. місячно, а відтак її підвищувано тричі так, що в 1949 р. вона дійшла до 40.00 дол. місячно.

Першою, що впровадила в себе пенсію для старших людей, була Британська Колюмбія, якої леґіслятура схвалила пенсію в 1927 р. За нею пішли інші провінції й в 1936 р. вже всі канадські провінції платили пенсію старшим людям. Протягом 25 перших років виплати пенсії, Канада виплатила на старечі пенсії понад один мільярд долярів. В 1950 р. започатковано нове законодавство відносно пенсії для старших, яке знизило вік із 70 років життя ступнево до 65, збільшило основну пенсію від федерального уряду та впровадила провінційні доплати для тих, що не мають власних домів та ніяких інших доходів. Але від того часу до сьогодні проминуло майже 45 років. А започаткував справу пенсій Джеймс Вудсворт, якому приписують великі заслуги в справі оснування партії Сі-Сі-Еф, а мало коли згадують про його заслуги в справі впровадження пенсій для старших канадців.

* * *

КЛОПОТИ УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕНЦІВ З ПЕНСІЯМИ

Канадський закон про пенсії для старших людей був дуже добрий, але не для всіх. Зокрема наші поселенці з початку майже зовсім не користали з неї, бо з них дуже мало хто мав горожанські папері. Давніше давали лиш освідки горожонства „Північно-західних територій". Про ті посвідки було дуже легко. Не треба було переходити ніякого іспиту, ані йти до суду. Ті документи видавав кожний піблічний нотар за оплатою 50 центів. Але наші люде й того не хотіли дати, бо, як казав неодин: „Нащо мені тих паперів, я не збираюся бути послом". Про послів говорили наші поселенці тому, що лиш той міг голосувати на посла, хто мав ті посвідки горожанства „Північно-західних територій". Перед федеральними виборами деякі кандидати на послів хотіли запевнити собі виборчі голоси, платили за наших поселенців оплату й вибирали для них ті посвідки. За те вони відтак мали дати на даного кандидата толос. В той спосіб деякі наші поселенці дістали горожанські посвідки, на які відтак видавали в Оттаві посвідки британського громадянства, яке було потрібне, щоб дістати пенсію. Але, як я згадав, наші поселенці ставилися до тої справи аж надто байдуже й легковажили її собі. Аж, як прийшла пенсія, тоді почали бігати по всіх можливих урядах й старатися про горожанство. А то вже не було так легко. Посвідок „Північно-західних територій уже не видавали" а за посвідкою британського громадянства

(продовження на стор. 7.)

ДРУКАРНЯ
„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:
- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St.
Edmonton, Alberta

На спомин про примірну дружину, матір та сусідку

„Я ЗНАВ ЇЇ І ЇЇ РІДНЮ"

ГОЛДЕН, АЛБЕРТА БЛ. П. МАРІЮ САМОЇЛ-ШЕГІНСЬКУ

Якось то так завжди буває, що якийнебудь трагічний випадок, що стріне когось з дорогих вам осіб, наводить на вашу душу спомини з давних, навіть дитячих років, хоч від того часу проминуло вже майже сім десятків років. Таке було зі мною й тепер. Як лиш розійшлася потрясаюча вістка про наслідок трагічного зудару двох автомобілів, чого жертвою впала покійна Марія, мені зараз станула перед очима хвилина, коли я, як малий хлопчина, пізнав її вперше. То було літом десь 1906 або 1907 р. Першою „машиною", що мій покійний батько спорудив для господарства, були жорна. Їх певно в околиці не було багато, бо до нас приносили молоти своє збіжжя й наші сусіди. То дало мені нагоду познайомитися з нашими сусідами, а між ними й з покійною Марією. Вона в той час, як в нас говорили, „дівочила", будучи старшою від мене. Марія приносила до нас молоти гречку. Моїх сестер десь не було тоді вдома й моя покійна мати заставляла мене помагати Марії, тобто накидати рівномірно гречку з „обичайки" в отвір в середині каменя, який вона обертала „омелюхом". Але мені та робота ніяк не вдавалася, бо, як я лиш простягнув руку з гречкою в жмені, то в тій самій хвилині надгнявся омелюх і гречка, замість падати в отвір у камені, розліталася по всій стодолі. Покійна Марія казала мені забиратися від жорен, ще й погрозила мені омелюхом. З того часу між нами нав'язалася дружба, бо в мене були сестри, що товаришували з Марією. Родина любила мене ще й тому, що я вже дещо читав по українськи, а в них не читав ніхто. Їх батько завжди любив привезти з міста якусь газету („Канадийський фармар" або „Місіонар") і, коли я лиш зайшов до них, він зараз казав мені читати, а ціла хата уважно слухала.

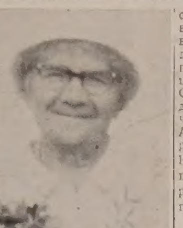

бл. п. Марія Самоїл-Шегінська

Покійна Марія прийшла на світ у сім'ї Андрія і Еви Дук 1891 р. в селі Щуровичі, пов. Броди, на Україні. До Канади приїхала зі своїми батьками 1901 р. Батьки її поселилися на фармі в околиці Нового Києва. В 1908 р. вона одружилася з Михайлом Самоїлом й молоде подружжя зачало власну плянову господарку. Бог поблогословив подружжя четверо дітьми, які одержали гарне виховання від своїх батьків і є сьогодні передовими громадянами Нового Києва. Родина Самоїлів була одною із найбільше діяльних при церкві Вознесення, а згодом і в Народнім Домі, де покійний Михайло був постійно секретарем церковної громади, а відтак і Народного Дому, аж до його ненадійної смерти в 1940 р. Враз із своїм чоловіком і його дружина брала живу участь в праці парафії, відділу ЛУКЖ та Народного Дому. Її муж Михайло помер ненадійно на серцевий удар в 1940 р. на 56-ому році життя і з ним стратила не лише родина дорогого батька, але й громада стратила одного з членів-основників місцевих установ та організацій, якого не легко було заступити.

За якийсь час, як діти були вже на своїх становищах, покійна Марія вийшла заміж удруге за Степана Цвігуна, що також був довголітнім членом церковної громади Нового Києва й подружжя, по якомусь часі, переходить жити на постійне до містечка Веґревил. Тут обоє стають членами парафії Пресв. Трійці, а Марія стає членкинею тов. св. Анни й обоє працюють, наскільки можуть, в парафії та парафіяльних організаціях. Але й тут доля-мачуха обійшлася з ними жорстоко, бо вже по кількох роках, після довшої недуги, вмирає її другий чоловік й покійна Марія знову залишається вдовою. Аж по упливі 12 років, її доля неначе б ще раз усміхнулася й вона, по довшій застанові, виходить втретє заміж за Олексу Шегинського, людину доброї, товариської вдачі, доброго християнина-католика. Хоч обоє вже були на склоні літ, то покійна ще прожила в мирі й супокою чотири роки. Помимо вже поважно віку, покійна завжди хотіла ще допомогти своїм дітям у праці на фармі. Робила то зокрема в часі жнив, коли на фармі було багато праці. Й саме 23 жовтня 1970 р. коли вона зі своїм чоловіком верталася вечером з праці на фармі у свого сина Петра, на них у повному розгоді наїхав автомобіль й, наслідком зудару, трагічно згинула покійна Марія, а її чоловік вийшов з випадку з невеликими пошкодженнями.

Похоронні богослужения зачалися парастасом вечером, 28 жовтня. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужили 29 жовтня в церкві Пресв. Трійці в Веґревил о. В. Шевчук ЧСВВ і о. д-р П. Литвин, парох Нового Києва. Тлінні останки покійної зложено на вічний спочинок на церковному цвинтарі в Новому Києві, поруч її першого чоловіка Михайла.

Покійна полишила в глибокій жалобі чоловіка Олексу, дочку Катерину Цимбалюк і трьох синів: Петра, Олексу й Мирослава в Новому Києві, а окрім того 12 внуків, 14 правнуків, одного брата Клима Дука і сестру Анну Заозірну в Веґревил. З нагоди похорону чоловік покійної передав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

Нехай канадська земля, що вможливила нам усім, а зокрема родині покійної Марії, гарний матеріяльний розвиток, буде покійній Марії легкою.

Сусід

ПОДЯКА

Опечалений муж і діти покійної Марії складають цею дорогою найсердечнішу подяку близькій та дальшій родині і всім приятелям та сусідам за їхню поміч та співчуття з приводу трагічної смерти незабутньої дружини, матери та бабуні. Зокрема дякуємо Впр. о. В. Шевчукові ЧСВВ та Всч. о. д-р-ові П. Литвинові за відслуження похоронних обрядів, п. Семенюкові та Братові Адріянові ЧСВВ дякуємо за спів під час похоронних відправ, а похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну обслугу. Зокрема дякуємо всім, що склали великий вінок Службах Божих за спокій душі покійної Марії, а членкиням товариства св. Анни за приготування перекуски після похорону. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійну Марію прийме до Свого царства.

Муж Олекса Шегинський, діти, внуки й правнуки.

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!
Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?
Elik's масть на екзему ч. 5
показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри,** особливо при:
екземі
псоріязіс
ріньґворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі
та в багатьох других скірних висипках.
Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованні і зачервененні скіри, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.
Ціни: $2.50, $3.50, $11.00
Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.
ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. CF
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

INTERTRADE EXPRESS CORP.
НАЙПЕРШЕ ВАМ СКАЗАЛА — А ТЕПЕР ВАШІ РІДНІ ТО ПІДТВЕРДЯТЬ
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ В УКРАЇНУ
Вони є найкращим дарунком. Спеціяльні рублі мають чотири рази більшу вартість як звичайні рублі. Ваші рідні можуть за них купити, що захочуть за малу частину звичайної ціни — на справді за одну четвертину нормальної ціни або навіть за менше. Деякі товарі можна купити за спеціяльні рублі так дешево, що їхня вартість виходить за одного доляра на 10 рублів. Напишіть до нас, або телефонуйте й ми вишлемо вам **АБСОЛЮТНО ДАРОМ** наш новий ілюстрований каталоґ. Ви тоді переконаєтеся, що СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ є найкращим дарунком. Достава товарів додому протягом 3-4 тижнів.
Ціна $2:13 за один спеціяльний рубель.
АБСОЛЮТНО НІЯКИХ ДАЛЬШИХ ДОПЛАТ. Ви можете післати суму, яку забажаєте. **ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНІ.**
Замовляйте тепер
Замовляйте лиш через
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
ЖАДАЙТЕ НАШОГО НОВОГО ДАРОВОГО КАТАЛОҐУ.
ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
Наша спецеіяльність: замовлення на автомобілі та апартменти.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
для ваших дітей у юнацькому віці це **передплата** за цікавий, гарний, ілюстрований місячник
ЮНАК
► На бажання висилаємо безкоштовно показове число.
YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967 - 97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.